

శ్రీ రఘు.

సూత్రాంధ్రవ్యాకరణములు.

పరిషత్తు త్రికనుండి పునర్ముద్రితము.

కాకినాడ :

ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు వారిచే బ్రకటింపఁబడినది.

కాకినాడముద్రాశాల.

1931

వెల రు 0—8—0.

శ్రీరస్తు.

పరవస్తు చిన్నయ్యసూరిగారు.

ఈపరవస్తు చిన్నయ్యసూరిగారిని గుఱించి యెఱుంగని యాంధ్రులుండరు. వీరురచించిన నీతిచంద్రిక, బాలవ్యాకరణములు, విద్యాభిలోకముచే జడువఁబడుచున్నవి. వీరిజీవితము కొంత యొకప్పుడు పరివర్తనక్రికలోనే ప్రకటించబడినది.

ఈసంస్కృతసూత్రాంధ్రవ్యాకరణమును, ఆంధ్రశబ్దశాసనమును శ్రీసూరిగారు రచించిన యితరద్రింథములలోనివి. వీనిని సాధారణముగా నాంధ్రలోకమెఱుంగదు. చెన్నపురిలో, కోమలేశ్వరముపేట కార్పొరేషను పాఠశాలలో నుపాధ్యాయులు, నామిత్రులును సూరిగారి బంధుకోటిలోనివారునగు శ్రీయుత నారాయణచనము వకుళాధరణముగారు శ్రమపడి చిన్నయ్యసూరిగారిజీవితాదులు వ్రాసికొనుచున్న హస్తపుస్తకమునుబట్టి యీరెండసంపూర్ణగ్రంథములను సంగ్రహించితిని. సూరిగారి జీవితచరిత్రములో నీసంస్కృతసూత్రాంధ్రవ్యాకరణము సంపూర్ణము గావించబడలేదని తెల్పియున్నారు. చిత్రగింపుడు.

ఆ 1885 సంవత్సరము డిసెంబరు నెల సుజనరంజనపత్రికలో బి. సీతారామాచార్యులుగారు, సి. సుబ్బరాయలనాయనివారు, కృష్ణమాచార్యులుగారును వ్రాసినవిషయము.:-

“ఈవచనకావ్యము (నీతిచంద్రిక) మిక్కిలి ప్రౌఢముగాను లక్షణములకు ముఖ్యలక్ష్యములుగాను జక్తనిప్రయోగములు గలదిగాను గానఁబడుట చేత లోకమునం దిది విశేషవ్యాప్తి గలిగియుండఁదగినది. దీనిని రచించిన పరవస్తు చిన్నయ్యసూరిగారి కాంధ్రమునందును తమపయ్యక సంస్కృతప్రాకృతములయందు డలస్పర్శియగుపరిజ్ఞానము గలదని వారు చేసినలక్ష్యలక్షణగ్రంథములే నిరూపించుచున్నవి. మేము వారితోడఁ జరకాలము సావాసముచేసి యాంధ్రమునందలి యనేకనిషయముల నెఱింగినవారము గనుక వారిపాండిత్యము మాకనుభవసిద్ధము. వారు రచించినగ్రంథములలో ముఖ్యములు:-శబ్దలక్షణసంగ్రహము, బాలవ్యాకరణము, నీతిచంద్రిక. వీరారంభించి ముగింపనివి లకారాదినిఘంటు వాకటి. సంస్కృతసూత్రాంధ్రవ్యాకరణ మొక్కటి. విశ్వనిఘంటువు

టీకయొకటి. ఈమూఁడును ముగిసియుండెనేని యాంధ్ర భాషకు మఱి యేమియు
య మేమియు నుండనేరదు. ఆంధ్ర భాషయొక్క యభాగ్యమే వారిని గీర్తిశేషు
లను గావించెను. ఈ గ్రంథములను సమగ్రములనుగాఁ జేయింపవలె నని
మ॥ రా॥ రా॥ Honourable గాజుల లక్ష్మీనరసింహులు సెట్టిగారు C S. I.
బహుప్రయత్నములు చేయుచున్నారు. వారియత్నము సఫలము కావలయు నని
మేము సర్వేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాము.” అని-

సూరిగారి జీవితచరిత్రములోనే- “చిన్నయ్య సూరిగారిజననము 1806,
సూత్రాంధ్ర వ్యాకరణము (చిన్నయసూరియము) రవిధీభావత్సరే 4942” ఇత్యా
దిగా వ్రాయఁబడియున్నది. శాలివాహనశకము ౮౯౮౨ ఇప్పటికి ౮౯ సంవత్స
రములక్రిందటిది. అనఁగా నించుమించు 1842 కావచ్చును. ఆంధ్రశబ్దశాస
నము రచించిన కాలము వేయఁబడలేదు. ఒక్కసారి యీసూత్రాంధ్ర వ్యాకర
ణము ముద్రింపఁబడినదాని నేనొక్కరియొద్దఁ జెన్నపురిలోఁ జూచియున్నాఁడను
గాని యదియు నిదియు నొక్కటియేనా యనుట కది యెవ్వరియొద్దఁ జూచినదో
జ్ఞప్తియందులేదు.

ఆంధ్ర శబ్దశాసనము శబ్దలక్షణసంగ్రహముకంటెఁ గొంచెము భిన్న
ముగాఁ గనఁబడుచున్నది. దానికంటె నిందు సూత్రము లెక్కుడుగాఁ గలవు.
శ్రీవక్తృభారణముగారియొద్దనే నేనొక్క సూత్రములకాగితము (పూర్వపు
పీఠికాకాగితము) చూచితిని. అందలి యక్షరములును ధాతుమూల వ్రాసిన వారి
యక్షరములు నొక్కరీతిగానున్నవి. దీనిప్రతిబింబము తీసింపి పంపుడని కోరి
యుంటిని గాని “ఫాటోగ్రాఫరుగా”రేవో యసందర్భములు చెప్పినా రని వీరు
నాకు దానిని బంపలేదు. అవి చిన్నయ్యసూరిగారి యక్షరము లేమో యను
సంశయముగలదు. ఆవిషయము ముందు తెలిసికొందము. సంస్కృతసూత్రాంధ్ర
వ్యాకరణములో మొదటిపరిచ్ఛేదముచివరమాత్రము :—

“ఇతి సకలభాషాకవికమలమిత్ర గాఢేయస గోత్రాపస్తంబసూత్రయజ్ఞ
శ్శాఖాధ్యాయి వేంకటరంగరామానుజార్యపుత్ర శ్రీనివాసాంబాగర్భ శుక్త
ముక్తాఫలాయమాన దిగంతవిశ్రాంతచిరంతనకీర్తి విరాజమాన సంస్కృతాది
భాషాష్టక లక్ష్యలక్షణజ్ఞాన మహాపండితజేగీయమాన నిరంకుశ నిరర్గళభూరి
ధారాలంకృత సంస్కృతాంధ్ర భాషానుశాసన బహులక్ష్యలక్షణగ్రంథరచనా
ధురీణ సర్వదర్శనసంగ్రహ కుసుమాంజలీ మహాభాష్య శ్రీభాష్య భగవద్విష

యపాతప్రవచనపారీణ శాస్త్రాదశ్రివైష్ణవకుల కలశాంబుధి పూర్ణ చంద్రేణ
అంగ్ల రాజకీయసర్వకలాశాలాంధ్ర ప్రధానపండిత చిన్నయసూరిణాప్రణీతగీర్వా
ణభాషారూపాంధ్రశబ్దానుశాసన సంజ్ఞాపరిచ్ఛేదః. కనారవిధీభావత్సరేవిజయ
తేతరామ్.

ఈగద్యములోని విషయములు కొన్నిటింబట్టి యిది శ్రీసూరిగారు స్వ
యముగా వ్రాసికొనినదా యను సందేహముతో గ్రంథములో దీనిం జేర్పలేదు.
ఏయితరగ్రంథములోను నిట్టిగద్యములేదు.

పై రెండిటియందును వ్రాతతప్పులు కొన్ని, ద్విరుక్తములు, గ్రంథపాఠ
ములు కొన్ని, యస్ఫుటసూత్రములు కొన్నియుఁగలవు. బ్ర॥శ్రీ॥ విద్వాన్ కఙ్ఠి
సాంబమూర్తిశాస్త్రిగారు వారిబుద్ధికేదోఁచినట్లుంపవలసిన సూత్రముల నుంచి,
ద్విరుక్తములు తొలఁగించి, ప్రమాదములనుకొంతవఱకు సవరించి, చెప్పినరీతిని
బ్రతి వ్రాసి యీరూపమునఁ బరివర్తపత్రికలోఁ బ్రకటించుటకు సిద్ధము చేసి
నాడెను. అభిజ్ఞులు, రెండవప్రతి సంపాదించిగాని యున్నలోపములు సమర్థతచే
సవరించిగాని యుపయోగించుకొందురుగాక యనియు, నడుమ నాతప్పులను
మన్నింతురనియు వేడెచున్నాడను.

చిన్నయసూరిగారి వంశాధికము బాల్యచరిత్రము మొదలగునవి నేను
సంపాదించిన ప్రతిలోనున్నవి. అప్పు డప్పుడు కొన్నిపరివర్తపత్రికలోఁ బ్రకటించు
బడుచుండును. శ్రవ్యాకరణసూత్రముల మాతృకయుఁ బరివర్తపత్రికయును
నేయుంపఁబడియున్నది. ఇందలి రెండవభాగమునకు- ఆంధ్రశబ్దానుశాసనము,
అనియే చాలచోటుల వ్రాయఁబడియున్నది గాని యెట్లో ప్రమాదమున
ఆంధ్రశబ్దానుశాసనము, అని ప్రారంభింపఁబడినది. కొంత ముద్రింపఁబడిన
పిమ్మటఁ దెలిసికొనఁబడెను.

క్రొత్తపల్లి సూర్యరావు.

శ్రీమస్తు.

నంస్కృతసూత్రాంధ్రవ్యాకరణమ్.

శ్లో. అస్తి కల్పద్రుమః కోపి జాతహాఽలతావృతః

వేద్యః ప్రియభారూః స్వరతాం పరమార్థదః.

(1) సంజ్ఞాపఠచ్ఛేదః.

శ్రేయః ప్రమేయవిజ్ఞానమ్.

సిద్ధి ర్లోకతః- తదుపదేష్టా నేష్టవ్యః.
ఆంధ్రభాషాసంబంధినీ సిద్ధి ర్లోకవ్యవహారా దవగంతవ్యా-తర్హి శాసన మిద మనారంభణీయ మి త్యాశక్యాహ శాసన మితి.

శాసన మిదం దిక్ప్రదర్శనమ్—అజ్ఞాతదిశం దేశం జగమిషాః పాఠస్య మార్గం పృచ్ఛతః పురుషేణ కేనచి దేవం యాహీతి హస్తినిరేక్షేన దిశో దర్శనవ దిద్ధా శాసన మధిజగమి షూణాం ప్రథమప్రవృత్తా పుషకార కిం భవతీ త్యర్థః.

సంస్కృతప్రాకృతే ప్రకృతీ-కేడియము=భేటకము; బాడిగ=భాటకము; కడియము=కటకము; వడియము=వటకము; కన్నియ=కన్యక; వన్నియ=వర్ణకము; ఆడియ=ఆఢకము.

ఏషా వికృతిః.

తత్సమా తద్భవా దేశ్యా చేతి త్రిభా.

అచ్చా సంస్కృతపటేతరా

ఫచ్చాల్ సంస్కృతస్య వర్ణాః

ప్రాకృతస్య కతిపయన్యూనాః

అత్ర ద్వివిధా అదిదు ర్వక్తావైచావచో బిన్ధయుగమ్

కగచజయుగటడణతదనపబమయ రలవ సహశాస్తు హలః

ఋగ్విస్వయజ్ఞశామా స్సంస్కృతసమయోగినః

కచటతపాః పరుషాః

గజడదబా స్సరళాః

ఉభయేకఃపాః

హలః పరే స్థిరాః

చుస్తాలవ్యే తాలవ్యః

అన్యత్ర దస్త్యః

అక్షజాదిః. (కంచంత- కాచాకు-పచ్చా క్విత్వాదీనా మక్షజాదిత్వా త్సాధుత్వ మవగతవ్యమ్)

రాజన్యవిభ(క్తాః)

ఇతో బహువచనే సంస్కృతసమన్యోపధా చోః-(ఇత ఉదత్తస్య ఉపధా తాలవ్యే తాలవ్యే నన్యోతామ్)

తా నవర్ణా-(దస్త్యతాలవ్యే నవర్ణా)

విభక్త్యాగమచ్చాన్యోనుద్ధృతః-(ఆగమ విభక్తికాస్తచ్చాన్యోనుద్ధృతః)

తదస్తం దురప్రకృతికమ్

అన్యత్తలా

జతి చిన్మః

సస్థిరపరః

దుజీతః పూర్ణః

హాస్వా ఫణ్ణస్యవా

ఇత్యాదుచుడుషు

పవాదే ర్నిత్యమ్

సర్వత్ర రలసంయోగే సమాసపదే.

(రలసంయోగే ఇతిఃమ- మాఁచ్చ

ఇత్యత్ర అతసప నపూర్ణః)

నదీర్థా తానిధ్యః

అన్త్యాక్షరంటిః

అచఃప్రథమా తస్మిన్మజ్ఞం సమాసపదే.

యణలఘుః (లఘుశ్చ)

ఏజష్టితో హాస్వః

చితోహలో ద్వే

జత్యది (జిత్యచి హలో ద్వే)

చిః ప్రథమస్య. (ప్రథమస్యకిం- పుడు

చో డస్య మాభూత్, అప్పుడు)

సర్వత్ర సంయోగే సమాసపదే-(ఎన

మతోష్టుయో ర్నుకః పూర్ణచిన్మ

ర్నిత్యం స్యా త్తామా- ఎనమందు

ము, తోష్టుందుము.)

ఆశాస్సాస్తే వివక్షితైకవిధాన్త్య విశే

షణ్ణైర్గుంశం కుర్యాత్

తదుపర్యాజా విశేషాంతైః

అచః ప్రాణః

ఏ జష్టికః

ఏ జష్టికరమః

హలః ప్రాణిసః

చయః పరుషాః

జశ స్పరణః

శేషాః సిరాః

నోద్రుతః

ఋగ్వచర్ణ రలతుత్యా

ప్రాసే బహుళమ్

పాదాద్యక్షరం వః

ద్వితీయం నాసః

లగౌ గతౌ వపశా

నపశా సూర్యా

నలనగసలభరతా ఇన్ద్రాః

యాద్యాః ద్వికలాద్యా శ్చన్ద్రాః

వాదయశ్చ గణాః

ప్రత్యయో వర్ణకః

చుర్వయో స్తాలవ్యః

అన్యత్ర దస్త్యః

అనుస్వారా ద్వర్చకస్య టః (దప్టః)

దోఙోన్యతిరస్యామ్

నవసత్ - (నన్ద నా ద్దోఙో అన్యతిర

స్యామ్)

ధాతువ దన్యోపి

మహాన్దేఽస్త్రీతిర్మగ్ధాః

శేలపిండిప్రభృతిషుములోపో దృశ్యతే.

కర్తృకర్మాగ్ధ్య సుకృత్

నత్రిసంయోగః

ద్విపూర్వలోపథా ల్లోపః

బహువచన ఇతి వక్తివ్యమ్ (అన్యథాపా

లులోపల నిత్యత్ర లత్యాపత్తిః-లో

పలనిత్యస్యాత్ర సుప్తావధావాత్.)

(2) సద్విమర్శన.

అహోయ దశఃపరా దచి
 ఉహోచి (ఉత్ సద్విమర్శన)
 విభక్తే రప్రథమాయా బహుళమ్
 చువ్వకస్య
 అతః
 ఇతః కిమాదేః
 ప్రథమోత్తమరిమోవ్యః
 నిత్యం మధ్యమస్య
 స క్త్యః
 కావ్యే సవన్తే దృశ్యతే
 అహో అపదాదా ననాద్యవకోః
 ద్రుతలోపే
 ఆమేడితే ప్రాయః
 ఆకా
 కుత్వాదేః కృష్ణాచ
 నిత్రాదు నిత్రాయి చెయ్యదేర్గోపః-
 పదాదావే వేష్యతే- వాయిశి-
 హలి బహుళం-
 ప్రథమామాత్ర త్పరుషాణాం బహు
 లం గసదదవాః
 నాచ్చికా దప్రాసే సాంస్కృతికానామ్
 జడసంబోధనకాకుభ్యోవా
 సమాస ఇతి వక్తవ్యమ్- (అన్యథాకడు
 నలుకే త్యత్రాపి స్యాత్- సచ ను
 కావ్యవధానాన్నభవతితివాచ్యమ్.
 స్వాభిప్రాయ స్వవ్యవధాయకత్వాభా
 వాత్)
 వీచికాపత్రికాభ్యాంసర్వప్రణోత్తరపదే.
 పదుగొమ్మ లిత్యాదిభ్య సప్రతిపేదః ఇతి
 ప్రతిపేదః

ఊహంగాయేత్యాదిభ్య నుగపి దృశ్యతే.
 నిత్యో ద్వ్యస్
 దీప్తా దృశ్యభ్యః
 కొనుజే గనుప్రయుక్తస్య మః
 చత్రస్కృతికా త్పరళా.
 కన్వాదిభ్యోలోపిభ్యః పరుషాణాం
 గజామతాః- (కన్దేదర ఇతివా కన్ద
 దర ఇతివేతి సందేహః)
 తేషు గ్రతస్య నిర్దుర్బహుళమ్
 లోపా న్యస్తి
 నాచి
 ఉతః సుసో వా
 సువన్తకే అనాదేః మేనోః కావ్యి.
 (పూర్వాశి)
 నిత్యం సమాసే
 న సోదరాదిభ్య- (ననుకే సోదరాదిభ్య)
 యయి ద్రుతస్య పూర్ణనిర్దు రన్యతర
 స్యామ్
 సచయ శ్చరి వికృతిః
 ఉదృతో రంజా నుగ్నిత్యమ్
 ముక్కుకో ర్వా
 నపదాదిహ్రస్వా త్ఫణ్లోపా
 వికృతిశ్చ పరుషాణాం ఖి
 ద్రుత స్యాచో వా లోపః
 నిత్యం సమాసే
 ద్రుతాత్
 మధ్యమమోర్వా
 నాచి
 కున్యకాద్వా

సర్వత్రా మేడితేముజః-(నిచ్చనిచ్చలు,
సారసారసు, తేపతేపకు, వారివారి
కి, వారివారిచేత, తమతమవలన,
తడవతడవకు, ఇత్యాదిదర్శనాన్నా
ఇత్యేవన్యాసః క్రిత్యుః)

శేషాంచితే
సుఖః
కదాదే రంగస్య టచ్
లోపాదే ర్లోపః- లోద్రోపు, రారా
పు, రారాపిషి.
హ్రస్వా ద్విర్వచనే హ ల్యాచ్చిక్స్య
నిత్యమ్
చః పరసన్యః
అనుకృతా విసర్గస్య లోపః
హలో ద్యే
దీర్ఘా ద్భహుళిమ్
మః
ఓన్నమహి అతః
పువిషయస్య నిత్యో పుక్
నాసన్ధి ర్వాక్యవిరామే దోష ఇ త్యా
ద్యాః
నుకృప్తవిధక్తా
నిత్య ముద్యతోః
జీవిష్యో రచి సమాసే- (కొమ్మకొనే
త్యాదిదర్శనా ద్విధి రయం ప్రాయ
కశ్చ వక్తవ్యః)
హల్యప్తిన్నపి దృశ్యతే
కొమ్మకోనేత్యాది దర్శనా దస్య క్వా
ప్యప్రవృత్తిః
అత ఇకస్మిన్

చిలుతాదా ఉల్లోపః
హతా తద్ధితే
సఖరి పరుషాణాం వికారః
నస్వత్స్వో గురువిరామబంధాన్తే
ఏకపదేద
లటిః
ముక్కుకో రన్తా దేకవదనే నేతి తక్త
వ్యమ్
పత్యాదా వనుభిన్దా పూర్ణభిన్దు ర్భహు
ళమ్
పాదరిల్లు, గొన్నరిల్లు, వాఱురమ్మ, పాఱు
రమ్మ- ఇతి నిపాతసూత్రమ్. కొని
పోహోః కొంపోహుః, ఇజయముచే
యోశ్వంచేయుః- (అగమనే) కర్త
ణిపత్యశ్శేషుయచః పూర్ణభిన్దుర్వా.
నాచః
మతా నిత్యమ్
అదంతానాం నిత్య ముద్వాదయః
ప్రాతాదే రుత్తరపదే బహుళమ్-
(ప్రాత, తేత, కేవ, పూపు,
అపు) తథా స్యాన్తీన్నితి ప్రయో
గతో వేద్యః-సూత్ర మిదం ప్రత్యా
ఖ్యాయ గణసూత్రం కర్తవ్యమ్.
శేషస్య క్రిందోః క్రి నిత్యమ్
సంగోర్వాదయః-(ముంగాలు, ముంకే
యి, ముంగొంగు, ముంగురులు,
ముందల)
కౌధూ? కౌజక పూఁబొడి
ను క్షరుషేషు
కుతశ్చి ధ్ధో ద్యే
చన్వా త్తార్యాణిషు
ప్రాసోద్విర్వచనే హ ల్యాచ్చిక్స్య

చో హరి వరసవల్లః
యస్యాపిద్యుత్యతే దప్పి (దుశ్)
ద్రుతస్యాపి లోహో వ్యతరతస్యామ్

శేష స్వాంగలోపే అమిష్టస్య
ముతః పప్త్యా ను ముత్తరమదే
ఉచః...

(౧) అజన్తః పరిచ్ఛేదః

మహాస్త్రో శ్రీతిర్యగ్దాః
రద్విశేషణాని-(అమహద్వ త్విశాచా
ద్యా గ్రహభూతగణాసుదా క్లిబా
మిత్రాదయా పుంవ ద్విభాషా మ
హదర్థకాః)

శ్వాపి వ్యత్యయోపి ద్యుత్యతే
మిత్రాద్యాః క్లిబాః పుంవద్యా
దుమధ్యతో ధ్వుజిః
జితి బిన్దుః
దుముపులవ స్సూసః
అసో నుః
చేతతోదా టాసః

కువర్ణకో యినాసహ కయ్యాత్మ్యదీరితో
బుధైః-(అమంతావ న్న స్మృతః-
రథా నహీవ్యతే సతా-అయినాస
హకోః కయిదినిదేశః-అత ఏవ త
త్రసర్వాంశమాత్రస్య వాత్స్యమూరి
క్రియతే- సాధూతగ్రహాఫలంతు
నకో నివృత్తిరితి ధ్యేయామ్)

కొటకు కయి శేసః

వలన కంటె పట్టయో జపిసః

కు యొక్క లోపల జనుః

అందు నా జిహః-(అందుక్ -జిహః)

నుక్ టాశుః-(టా నాదేశస్య - టుగాగ
మస్య స్వాత్)

ఉవృతోరందా

నుక్కుకో ర్వా

న కయి పట్టి యొక్తానామ్

చేతతోడ లోపలానా మధ్యస్య లోపః

ఏకవచనస్య దుమతో వానిః-(ఏక ఇ

త్యనుక్తే లటాసహితాదపిస్వాత్
స్వాంగస్య స్వవ్యవధాయకత్వాభా
వాత్)

క. దనుకలయాపుల వరుణః, ధన
దిక్కున నునిచినాడు తత్తాత్య
ముక్త, మనకుం బోవలె నిద్రెన,
కనఘా చనఃడిరునేని యరుగు మ
చటికి.

ప. కునుప్రక్రియానామ్ (ప. కునుపూ
నా మయుష్మదః)

ఇతోమదిః నాదేశోనుమతః

దీర్ఘస్య నామోష్టా ప్రాప్యః

వృథాయా వా

నపదా ద్యేకాచః

లు జనః

శసాదే ర్భహువచనస్య అత్

ఉతో జదా దేశ త్యేనః

జవా దుతోందో ర్నః

న మా మీ రమభ్యః

మన మేమో ర్వా- (మనల మానుల
గుధరం బిడి)

తస్య క్వాపి నగంఠా

వస్త్వీ సహాసే

నిత్యముదృతోః కా

దుజతో నిగ్నగా వేకవచన

ఉదృతోర్వా

మహతః పుంసి దుజ్

సారితి పూరణీయమ్

అతః ఉః

దీర్ఘపూర్వలోపధా త్సుపో లోరః.

అమహతే క్లిశాభ్యాం సోర్భః

ముగసా వా

మోర్భ్యుబౌ (మోః-బౌవా)

చరితాదిభ్యో బహుళం లోపః.

అనుపస్థనస్య

ప్రియః

ఇక్లారాయుగ్భ్యసోనిః-(ఇక్లారాయుగ్భ్యః
సో నిః ఇతి నర్తవ్యమ్-ఉత్సృష్టాను
బాధస్య చ కేవలస్య చ ఉగిత్యనేన
సంగ్రహత్)

వృథాదే ద్దుజోవా

సాభ్యోతః సంస్మృతా త్సంబుధే రత్.

అనుపస్థనస్య

అతః క్వాపి సంక్షయామ్ (ఆరగపి)

భృశాదే ర్భుః వా

కుత్రచి దాద్యబహువచనవర్ణకయోః.

నిత్యం సురాభూమ్ని స్వోషు.

ప్రిన దసిద్ధసమాసే

అసురో వా

సర్వత్ర మాతాదయః

దుహత్యై బహుళమ్

కంధరాదయః క్లిబవత్

బహువచనే నిత్య మిత ఉః

అచ్చిక స్యోపో త్తమస్య చేతః

నరలహో ప్రధాన్తాదీనామ్

ఓర్గోరుః

ఉగ్గహుళ మసా

పురో ర్నహతః

మహతో పుః

గోర్నిత్యమ్ (తేగోర్నిత్యం)

జస్వాదే ర్వోర్లోపః- జస్వాదేర్వో వా

లోపః

క్వా స్యాచ్చికస్య పుః

భువోభువిః (క్షితౌనిత్యమ్)

కద్రావః ఉవ క్వాగమాతరి

ఋతో ఉః

విధాత్రాదే ర్వా

ఈవదైః

అప్రివిషయచ్చఋతో ఉః-(ఋకారాన్త
స్యప్రాతిపదికస్యక ప్రత్యయస్యాన్న
తుప్రిప్రత్యయవిషయస్య-ప్రియా
మేవతస్య ప్రిప్రత్యయ విషయత్యే
న ప్రియాం నస్యాపి త్యర్థః)

కర్తాదేరత ఉః

తస్య గోవ ద్దుశకా

వర్తాదే ర్వా

రైగ్నవోరోద్వా

నావో నావః

ఉత సంబుధే రః

అదితో రామ ప్రదే ద్విధోవా

దూరాధూతే పుతః
 మహాదుః ఘోరః
 నిత్య మార్గసః
 మధ్యమయోగే వా
 నగారోః .
 అనుప్రయస్త్య లారకో లోపః
 హలస్తం స్వప్తం చాతిపదిమ్
 అస్త ముత్తతుల్యమ్
 అగ్నిర్వనామస్థానమ్
 ఇక్ష్వ-(యద్వా అగికా సర్వనామస్థా
 నమ్)

జుగ్మలః
 దీర్ఘాక్షి దావ
 మతుపం
 ఋత్విగాదే రన్
 విషదాదిమతుపో ర్నిత్యమ్
 హృద్విహో ర్విషదాదిత్వం వక్తవ్యమ్
 ప్రీప్రత్రయవిషయస్య ప్రీయాంవా-
 ప్రీప్రత్రయం యథానుశాసనమ్-
 విశేష్యనిఘ్నశ్చి-పుం స్యమహతో
 మహత్యాం ప్రీవ దాలుః-కృచిద
 స్యశ్చాపి-చేదాదేః- నిత్యమకః-బల్లి
 దాదేః- బాహుళకా న్తనుమస్య ని
 త్యం-మనుమరాలు-భీర్వాదిభ్యః.
 దేవశర్తాదే రనుపసర్జనస్య డః
 మహతో భగవదాదే రానశ్వా
 త్తేమనిహోః
 ప్రరోధసః
 నిత్యం యువాదేః
 దేధసః- (అనుపసర్జనస్యకిం- పోషితదే
 వశర్తుండు, మహాత్ముడు, మహామ

హిముడు-అక్రోధనపురోధుండు, ఆ
 రాధితపురోధసుడు, స్రాక్షయువుం
 డు, తోషితవేధసుండు, తోషితవే
 ధుండు)

ప్రీవడ్జః-పుంసి మహతో బ్రహ్మణః.
 పాకృతి మప్రయస్తమ్
 ప్రకృతిద్విరయమ్
 ప్రీయాం బల్లిదా ద్యదన్తానా మాలు
 రనుప్రయస్త్యతే- ఇహల్యాం చు
 క్కుకో రుట్- ఆలా వనుప్రయస్తే.

రాజ్ఞ ఉక్
 జగదిద్రజతో ర్లోపావా
 అపయ ప్రభృతే స
 నిత్య ముపసర్జనస్య
 అత్ర మహతోనుపసర్జనస్య
 అపరసామ్
 హృద్విహో రిక్ - (హృద్విహోః-హృది దివి
 ఇతిన్యాసః క్తవ్యః)
 నభవదాదే రత్రయోగః

ప్రీనత్ జేతే
 — ఆచ్చికాః. —

ఆచ్చికా బహవః ప్రీసమాః
 కేచన క్లీబసమాః
 బల్లిదాదయః సంస్కృతతుల్యః
 తుకసాని ర్జుజ్ (మహతోడుజ్ జీతస్స
 మాసః అహమతోముక్)
 ఈకాభ్యాం తద్ధితాభ్యామ్- నిత్యం
 తద్ధితే- వన్నేకాః, చిన్నేలాడి,
 తద్ధితే కిం, గిన్నియయండు, అన్నే
 లందు.
 మహతశ్చ మగాదేః
 కాస్య పృథుహరః

ఇతి స్వ ఏర్నామ్నః (ఇయస్య నామ్నః
 తేః బహుభాగహణం కర్తవ్యమ్)
 న సస్థి యాదేః
 నిత్యం తద్ధితే
 ఏహా శేర్లోపః
 మాంశో నో నిరుః
 కలన్వాదే ప్తేః కుక్
 శేనుకోన్వో క్లాజ్
 నిత్యం సమాసే
 తో బహువచన
 లుక్పేన్వాదేః
 జామ్వాదే ర్వా
 మాదాదే రతః
 డలటరా ముతః
 శోటః-(రోటిః)
 లహోరద్వియుక్తయో రలఘు ర్గః
 అస్యమహతోఽద్యక్ మగాదేః
 తదేతదో ర్వా
 పిత సద్ధితస్య
 బంధుశ్చశ్రవాచినో ర్ముక్తః
 నిత్యం లః
 డో బహువచనస్థిప్తస్య
 నరో ల్లాహా లలస్యతలోః
 అస్యమ మహతోఽద్యక్
 తదేతదో ర్నిత్యమ్
 తేషు ద్వీత్యమ్
 అమహతః కామః (గిజగామ)
 లోకాల్యాదే ర్ద్యః
 డహవిభక్తి స్సలొయన్వా
 డహవిభక్తినలో దున్వా
 రేః
 ద్వానిత్యం లోకః

పగతాదేర్నమాతః
 పగాత్తుమాత్ రటోతోవా
 మహత స్సర్వనామ్నః
 కాదలఘుః
 అనాగమా శ్లామః-(అనాగమాశ్లామః
 నిత్య మలఘుః-అతః చూపణ)
 చెయ్యోర్వా
 అత స్తద్ధితాత్-వేటకాణు)
 క్వాపిహలో రలయో రుష్టతా)క్వాపి
 వ్యంజనా ద్రలయో రుష్టతా)
 రాగమా నిత్యం రోలః

— సర్వనామాని —

అన్నిప్రభృతీసంఖ్యా సర్వనామాని
 తదాద్యా త్రయ ప్రకః
 త్రికస్య తచ్చబ్ధోనుప్రవిశ్యతే సుపి
 ఇత ఏకవ దమహతః (ఇ దేకవ
 దమహతేష్వ)
 సంఖ్యాయా అస్యార్థబాహుళ్యే (అ
 స్యార్థబాహుళ్యే సంఖ్యా)
 నిష్టుటా ద్వితీయాదా
 దు దేకవచన
 దాన దీన దేన ఇతి రూపాణాం కిం.
 మానం ప్రణేతవ్యమ్
 నిలోమణ్డస్యతరస్య మక్షా
 మహతోపి జహుః
 అనాగమా ద్రటో నిత్యం రి (అసం
 యుక్తరటో నిత్య మి)
 తదేతదో ర్భహువచనే రక్
 నిత్యం ప్ర ట్సుపి
 శే స్తక్కుబాయా మేకవచన
 ముగ్గురి నలుగురి కీటి

నాగమోదస్తాదోః

తనివా హ్రస్వః

టదున్వాక్షు

దిగ్భోః

ఏర్వా

స్రాసావ్ తదర్థస్య మహతః

ఏకస్య వో హ్రస్వే లోపః

మహత్యాం నిత్యం వక్

చిదావ్

వకో రి నికా

మువత్తః

తహ్యతో హేదితా వా

అన్యత స్తదర్థస్య (అత స్తదర్థా ద

న్యా నికార్థానా ముపధా రిశ్యేషః)

శేషస్య హే నిత్యమ్

నీనో ర్బహువచనే నోమః

ఏతివా

తాభ్యాం సుసోపునూ

జసో రుమూ

చితౌ మచ్చూణా శమ్శసోః

సుసి నోలుగ్వా

ఏదాతః

ఈతోరగ్వా జసి

ఉభయాహ్లోమనః

తతోజసోముః

లట్ఛసః

ఆత్తనో స్తద్వత్ప్రథమయోః

జసో దుర్వా

నకాలుపి

మన్బహువచనే

దావా

హ్రస్వానన్తరోః

టి క్యేకా క్యేకా త్తయోప్తేన్లోపః

ఏకస్యహో శేతః-ఒకపురుషుఁడు

అతోవా-ఒకొపురుషుఁడు

కో ద్వేనానుకి-ఒక్కపురుషుఁడు

రుక్లాభాటేః-ఒకడుపురుషుఁడు

టిన్తేకానినిత్యమ్-ఒంటిపురుషుఁడు

ఎక్తిటి

డుజోనిః

రుగ్రు (లగ్రానిచార్యం)

నిత్యం మహతః

రుగ్రుపుకా వక్ర్తధారయే

రుగ్రుపుకా వస్యతరస్యమ్ (ఒకరుండు,

ఒకరువుండు, నోత్తిరపదే సమా

నాధికరణే-ఒరుండు, ఒరువుండు)

రుగ్రువునా వక్ర్తధారయే వా

మనోరస్యాలఘు ఆలః బహువచనే

మహత్యా మేద్వి త్తవర్ణకో నిత్యమ్

రాత్తస్య తుర్వా

ఓస్త్రః

ఒరిమ భావే

ఒండు రామ్రేడితే ఆద్యాశ్లే

నిత్యం కి ర్తవ్యతీహారే

అగుగసనత్యే

ఒరు స్సమానాధికరణే సమాసే పూ

ర్వస్య

ద్విరుక్త మిదమ్

ఓరుః క్వాపి

నిత్యం నాలుగోః నలుః

ద్వివాచినః

అష్టనవార్థయో రెనమతోష్టా

నూతౌ

మూఁగో ర్ద్దుజో లోపః

తతోహలోద్యే

గుప్తుహోర్వా

నల్వాపియోరాదా సుపి

పల్వాదే రుతో గుక్

వేః

నేర్షః

పెక్తోరద్వా

ఇరోరిద్విః

నిత్యం దే ర్వింశత్యాదే ర్లోపః

అతోసిద్ధిస్యస్యోక్

అతో లఘూద్యక్ (లఘూ కొందఱు)

పలోర్లుహోవా

పదేర్న్యగోపా

దేరుక్సంఖ్యాయా మాప్తం ద్వంద్వే

ద్వివాచిని నిత్యం ద్యక్

సర్వనామాని ప్రకృత్యా సమానాధిక

రణ ఉత్తరపదే (న వికార సుర్వనా

మ్న సుమానాధికరణ ఉత్తరపదే)

న హ్యేకార్థస్య రుగ్రువు క్టికః (ఏకార్థస్య

రుగ్రువుకౌ టక్ష్ప-ఏకార్థస్య కోపధ

స్య ఇక్ టితయ ఉపవిధ క్తయః)

అచినుక్

ఉరోనుక్

నద్వంద్వేనుక్

ఐదో రేనుః

ఏబదిః పంచాశత్

అఱువది ష్టప్తిః

డెబ్బదిస్సప్తతిః

ఎనుబది రశీతిః

మహద్వన్తహత్యాంధాతుసర్వనామ్నా

ర్పహువచనమ్.

గోయిప్రభృతే ష్టే స్తిర్విభక్తౌ

ఆసూ వేకవచనే బహుళమ్

అంగిల్యాదే ష్టేః

ఇరుతో ష్టి క్సర్వనామ్నా నిత్యమ్-

ఇరుగేలు, నలువంకలు-టిగాపోతి-

నచ విభక్తిలోపా న్నేతి వాచ్యమ్-

నాలుగిటిమర్మమిత్యత్రాపి తదనాప

త్తేః)

నిన్నాదేః

ఏమ్యాదే రన్యతరోనిత్యమ్ (ఏమ్యాదే

రన్యతరస్య)

గోర్వాదే ష్టిః

ఇక్

నద్వంద్వకర్తృభారయోపూర్వస్య (ఇతి

వక్తవ్యమ్, ఇతి నవక్తవ్యమ్-ఉత్తర

పదే సమానాధికరణే ప్రకృతివద్భా

వానుశాసనాత్ గోరుగొమ్ములితిద్వం

ద్వార్థనిషేధః)

అదన్వాదేః

సంఖ్యాయా ఇతిష్టికివా (రుదియిటికి)

అతిరసయోః (ఇక్తికోః పరయో రజస్య
ఇత్సంసస్యత్)

అన్యస్యత ఇః స్వాక్షేతాలవ్యేచి
(నాలుగు, నెత్తురు, నుదురు)

నాలుగ్వాదే రన్తిమస్య

నేక్తికోరశిః (నదుమ, కొలుత) ఇక్తికోః

కిం-నాలుగిటి -

ఇంచుగాచ్చికస్య బహుళమ్ (అచ్చికస్య

కిం-కరుచించె)

అప్తప్రభృతే స్తిక్

చేదో స్తిః

ఏడుదీ

డిక్తుతో రుపథాలోపః

ఇత్సం ట్యాదేకే నేతివాచ్యం (నుదుటికి,

ఆదేకే కిం, పొదిగిటికి, కుదిటికి, నెత్తు
టికి, ఎదుటికి, కథం తవిటికితి పురు
టికితిచ)

క్రిందుమిః, దుము, దునాం టావః పోః

ఇంచుకి బహుళమ్

నోపవిభక్తే రశిః.

నాశి (కథం మూడిట నాల్గి, నిల్వొది,
మగిడిరి, మగిడె)

నతివిరోధీతి వక్తవ్యమ్

అప్రభృతీ న్యవ్యయాని

యుప్రభృతేర్నుక్

నద్వంద్వేనుసుపవిభక్తౌ (అలుత, నమ

మ, నాలుగిటికి, నెత్తుటికి, నుదుటికి)

(4) కారకపరిచ్ఛేదః.

సంస్కృతవ ద్విధక్తిః

టాసక్చేతః (కర్తరీతి యోజ్య మితి
స్మరతి)

సహాక్షే తోడః

సంస్కృత్యాదిషు

తుల్యార్థయోగే

కరణే బహుళమ్

అఖ్యాతురుపయోగే జసిసః

నాప్రధానాద్యే తృయోగే

అపధి ద్విరమత్యక్తే

వచ్యర్థానామముఖ్యకర్తృణః షష్ఠీ చా

న్యతరస్యామ్

జసిసో వలనః

గృహ్యత్యాదిషు చేతోవా

పటిశ్చేతో గుణక్రియయోః

అన్యస్తాదపి దృశ్యతే

కంటెనన్యాయానాం యోగే నిర్ధారణే.

సంఖ్యా ప్రమాణ సర్వనామ తత్సమా

నాధికరణేషుయత్సార్వం ప్రయుజ్య

తే తతః ప్రథమా.

తస్య షష్ఠీ బహుళమ్

అపాతే రపత్యస్య ప్రకృతేః

భయూర్థాది యోగే

జేసః

మర్నాశేకర్తాః

బుధ్యాదీనాం ప్రయోజ్యకర్తాః

సంబంధే ప్రాయశో యోక్తాః

నమః కుః

నిధారణే లోపలః

విషయాదిశబ్దాంతరథే

కావ్యపితృదకస్య కోః పథమాన్యతరస్యా

మ్ - (కృతమధ్య ల్పదివేపు రంగనల

తోః గీడింప-అత్త సర్వనామ్నా

సః విశేషణానాం చ ప్రథమా)

భూన్యనధానే నిత్యం ముఖః (నిత్యపద

మపి నేయమ్)

సర్వనామభేద్యయో ర్యత్ ప్రాక్ ప్రయు

జ్యతే తస్మాదేవమశమ్. (కథం వస్తు

తూమేడింటికి వెల నాలుగురూక

లితి, లోకమాతటికీతి చ)

కాలాధ్వనో.

జడా శ్చిర్తాశి ద్వితీయావా (జడా శ్చిం-

కుండేటియాదుః, తాః బేటియాదుః,

ఆలియాదుః, గుత్తములు మూట

నాల్గిట నొచ్చిమేక ఇతి - ఔపవి

భక్తికాత్ టాజ్యోరశి నిర్వప్రాణినా

మ్నాః.

క. ధృతరాష్ట్రభూపతికి వృ

ద్ధతకతమునఃజిత్ర మొకవిధముగామి

సుతోః ధృతిచూన్పడు నాఁడమన

స్థైర్యం బిడపం బుట్టి యిపుడు శాం

తుండయ్యో.

(ఉద్యోగ- ౧. ఆ.)

అన్యస్థా తస్మాత్ప్రమాణ్యస్య ద్వితీయా.

ద్వి. అలరుచు జాతివై రాదులు లేక

మలఁగునానావిధమృగసమూహముల

వసిలాంబుజీర్ణపక్ష్యాశులై తపము

లొనరించుతపసుల యోగిపుంగవులఁ

బన్నగభేదరస్రవరగంధర్వ

కిన్నరాదుల వాలఖిల్యాదిమునులఁ

గడునొప్పి బ్రహ్మలోకమువోలె-

ఇతిరంగనాథః బాలకాండే. కథ మత్ర

భిసోద్వితీయా-అప్రసిద్ధః పథమా టా

యోగే- కథం నీవు కొట్టంబడుట

ఉపవిధ క్తే రనేకాథా శ్చైతీయాసప్ర

మ్యోరకో

నేరమహతః

ఉపవిధ క్తే సాజ్యోరకో

కాలాః జనేః ప్రధృత్యర్థయోగే ని

త్యమ్ - (నాఁటఁబట్టి, నాఁటఁగోలె,

ఏతత్సూత్ర మహనీయ చికః కారకే

చేదిసూత్రయ్యైక్రియా ప్రకరణే

యోజ్యమ్.)

అఽధినిర్దేశే సర్వస్థా నిత్యం షష్ఠీ

ప్రీసమభేదకస్య బహుళ మేకవచనమ్

భూన్యనాయే బహువచన స్వేతి వక్ష

త్యమ్

కావ్యమ్యుతస్య

నిత్యం నీహిత్యః- ఫలే బహువచనమ్.

నిర్గచ్ఛ త్యనతరత్యథానా మపాదానం

క్షణ్.

విగ్నివ్యత్యక్తేవా.

ఏలోః ప్రయోజ్యకర్తా. (ఏల్వాదేః ప్ర

యోజ్యకర్తా)

ప్రయోజ్యస్య నుజ్యభిధానే

హేతౌ మనవలనాథ్య శ్చేసిర్యా నుప్ర

యజ్యతే.

కావీ వలనా దుండి:

ఉండా తస్యద్వితీయాసత్తమ్యా

చి: క స్తువదన్యస్య సాధాన్యే నిత్యం విశే

షణం భనతి

తదీయస్య క్రియాయాం తత్తదా

త సక్త్య: స,ధమా

అత్తి తత్తథా-

సమాసే వ్య

విభక్తిరన్యా కావ్య ప్యన్యస్యా:

యుష్టదస్త్ర త్సమానాధికరణ మో. బ

మలవచన మో. స,ధమాంతమో

రుక్మకా

ఏకాగ్రే పుక్కుకా

ఉత స్తేష్య: నిత్యమ్. (శేషిత్వనేన రు

గాద్వాగమనా మనిత్యత్వం ఇ

యశే-శేన-“మీగలుపెల్లుల్లో

కార్వరాఘ్నులు” ఇత్వాదిసి ౧. ఓ

వృక్షమా నీవ్రధన్యములరు. ఓవృక్ష

ములారా మీరుధన్యములరు. నేను

ధన్యములరు. మేము ధన్యములము.

(వృక్షోక్తిరియ ౧) ఓవృక్షమా నీవు

గొప్పదానవు. వర్ధిలదానవు. ఓ

వృక్షములారా మీరువర్ధిలవారరు.

నతువర్ధిల నితి. మేము వర్ధిలవా

రము. (వృక్షోక్తిరియ ౧)

అదేగ్రాన:

సంబోధనేచ

రుక్మిష్టిషయే మహద్వస్తేచ్ఛ్య:

అన్యయుష్టదస్త్రాన్యేషు యథోక్తరం

బలీయః.

కుకూటకో: గానాకయి రిత్యార్యా:

సమాసవ్యక్తి

కింశేనత్ర చేచు:

కావ్యాన్యస్య

భాదినిరపి

వస్తేనిష్

తయోన్యక్

క్రవదక్తేన:

వ్యతిరేకేని:

ఉన్నాదయోచి: (ఉన్నానుబంధః)

అంద్యవగ్వృత్తికా అపదాని

న్యీకానేన:

లఘ్వేకాక్షరపూర్వా దన్తిమా దబ్బ

బహుళమ్

స్త్రీన త్సరిమాణాత్ - (పరిమాణవా

చిన: శే తాగ్రేయే తకాదయ: ప్రత్య

యానత్యక్తే, శేవికాగ్రేపి భవంతి.

నిష్టాగ్రీతం చైక్తికం-ఏకం నిష్ట

స్యవికారం-చైక్తిక. సంఖ్యాప్య త

పరిమాణా. శతస్యవికారో, అనయ

వోవా శత్య: శతీక: - కాలాధ్వనో: -

నాలుగుగడియలు నడచెను. నాలు

గుగడియలకునడచెను. నాలుగుగడి

యలకు వచ్చెను. నాలుగుగడియల

కు దీపపుమాకె చాలుచు. నా

నాళ్ళకునాలుగుపళ్ళు చాలవు. నా

లుగుగడియలలో వచ్చెను. నాలవ

గడియకు వచ్చెను. నాలవనాటికి

రస్తు. నాలవనాడువచ్చెను. నాల

వనాటికి వచ్చె. నాలవనాటి కా

రంభించె. నాలవనాడు జారంభించె.

నాలుగునాళ్లు భుజించె. నాలుగు

నాళ్లకుభుజించె. నాలునాళ్లకు భు

జించె. నాలవనాడు ముగిసె. నా
లననాటికి ముగిసె. నాలవనాటి
తోముగిసె.

ననుష్ఠకా- (ఆపురుషుండు- పుట్;
ఈపురుషుండు- పుట్; ఏపురుషుం
డు- ఎవ్వఁ-ఏకాంత- ఎవ్వ; ఒక
పురుషుండు- రుక్, రువుక్; ఒక
నాడు. టిక్.

అంటాట్లు, అప్పప్పు, అత్తాఁక, అ
త్తాఁకలి, అడవి, ఆకొత్తు, ఇల్లరి-
“ఇప్పుడమికినన్ను శాశ్వతవిభుండుగఁ
గోరెదర్లె వారలుగా” (ఉత్తరరా
మా-పు-3.)

అవారణమైవినిశ్చయంబుగా- కల
పంబు లభినవగంధంబులుగఁ గూ
ర్చి-ముడికొక్కభంగిగా నెత్తులు వట్టి
యిచ్చు - ఆయిల్లాలు, ఈరాజు,

ఉల్లాకు, ఉష్వత్తు, ఏడాకులఁటి-
ఏరాలు, ఒడ్డోలగము, ఓరంత, కం
పిరుగుడు.

వర్ణాభిధానానిః—బాఁపండు, బాఁ
పండు, జాఁపవ; పాటు, పాటుండు,
రాచ, కోమటి, బేరి, బేహారి,
వానె, గొల్లండు, గొల్లండు; కంచర,
కన్నర, కంసాల, వడ్లం (ద్రం) గి, వడ్ల,
కాసె, కుమ్మర, మంగల, మంగి,
చాకల, చాకి, సాలె, జాంత్ర, ఈం
త్ర, ఈడిగ, కజ్జలి, రెడ్డి, కమ్మ,
వెలమ, బలిజె, మేదర, నే, బచ్చు,
మాల, మాదిగ, చెంచు, కోయ,
సవర, బోయ, ఎటుకు, సుకాల,
సావల, ఒడ్డె, ఉప్పర, గొడగరి, పాకి,
చచ్చుడి, బెస్త, తెలిక, గొడ్డ,
అజవ, మజవ.

సమాసః.

త్రివిధా సాంస్కృతి కాచ్చిక మిశ్ర భే
దాత్

సాంస్కృతికో ద్వివిధ సిద్ధసాధ్యశ్చేతి.
(కథం- ఒంటిగాడు-మగాదిపాతాత్)

జీకః సర్వనామయ్యంతం సమానాధికర
ణేన సమస్యతే

అమహత్సంఖ్యా

స్త్రీసమః

ఆచ్చికే నద్యంద్యః-నను విభునిగఁ గోరె
నరు. అత్ర, నసమాసః విభక్తేః శ్ర,
వణాత్. నచాలుకసమాసః. నీపు
గక. కుండుగ.

క్రియావిశేషణాన్ను జీర్భనతిరనుప్రయు
జ్యతే

నుజేర్వా

జీకాత్తచ్చ్యుక్తః

తి కధికటిష్ఠగాదిభ్యః

స్త్రీసమవగ్రాభ్యాం బహుళమ్. (జీక
స్యాశ్చేతి దుబ్రుకరణే సమాసః
యోజ్యమ్)

సమాసః

సర్వనామయ్యంతం బహుళమ్

ఉత్తిరపదే కిమ్. (కుతో నస్యా చేసి
యల్లు- ఇత్యత్త్ర-
కుడుము- అస్యః నీ

అనుమానోదేహః

శీకాత్పరతః అట్టిర్వాహ్యో దుత్తరపదే.

అవికృతస్పృధః

సాధ్యోస్యః

తత్పురుషస్సంస్మృతవత్ప్రాయశః

జీకమ్యస్తస్సమానాధికరణేన సమస్యతే

షిరవ్యయో ధాతుసామ్యే మిజీనా.

జీకేన జీకః

రోః ప్రభృతయః పటిభిః

క్వాప్యాచ్చికస్మినుజ్

బహువ్రీహీ క్వాపి స్త్రీసమవానేవ దృ

శ్యతే

కప్పరగంధి-కటకంశా.

ఉపమానం మేనునా స్త్రియామ్-(ఉప

మానాక్లేనో రోస్పిడి స్త్రియాం-

పూఃబోఽడి)

భోజ్యం తిండినా

నికా త్తచ్చ భోనుస్సయజ్యతే

త్రిక స్త్రీసమాభ్యాం బహుళమ్

సర్వస్థా ల్నృబంధే

యష్టదస్త్ర దాత్తార్థానాం రుగ్వోత్తిర

పదే

తుల్యాశ్చే భోజా ద్వితీయా

చిచ్ఛోఽగుఽకా- (చిచ్ఛుఱు చిచ్ఛుఱా

ఉత్తరపదే)

శతస్య టోష్ట స్సంఖ్యాయాం ద్వంద్వే

నిత్యమ్

అనుత్తరపదస్య పదేర్దునుక్

హల్యుక్

ఇర్విద్దతోః- పన్నుః పన్నెండు (పం

ద్రైండు)

అచ్చికస్య ద్విగోరేకవచనం ప్రాయశః

నిత్యం సంఖ్యోత్తరస్య

సమిశ్రస్య

ఉతస్సప్తమ్యా అలిగుత్తరపదే

తృతీయా పంచమ్యో రత ఇః

ప్రతాదే రజస్య బహుళం లోపః

నవార్థాదీనా మేకశః కేఘచిత్

అర్థస్య మగ్రతా

రేయే నడే కక్

చిన్నపిన్నయోష్టగ్నాఽహౌ

రుగ్నోదబాహ్నుయో రిక్లానిత్యమ్

వాలో రచ్చా

పాఃపరచ్చు

నిత్యమాలా వనుస్రయుక్తే

జవశ్చ జవ్వనేః

ఉరు క్సంస్మృతసమస్య చ

నామాదేరేకార్థస్య షష్ట్యామోః పజీ

నుగచి

సమిన్నాపాదిఘ

శికస్య

అన్యస్య లు క్సిమానాధికరణేఘ

పేర్వాదేర్వా (వాలచ్చు, పాలచ్చు)

నున్నస్య నును ర్నలి.

పెద్దస్య పెనుః-(పెద్దిస్త్రాను = అరుళ

పెనుబాము = అజగరః)

పెన్నురచి-

నిత్యమోః పుంపుణౌ

తచ్చబ్జస్య లక్ష్మి ర్బహుళమ్

ఆప్రేడితస్యాయః (ఆత స్త్రీకా దాశ్

డిత స్యాయి ర్వా)

అనుస్రయుక్తస్య నిత్యం లోపః

టివో మహతోవావాః

చిటుతాదీనాం కుర్వా

మూఁడో ర్దుబ్ధో నిత్యమ్

తతో హలోద్వ

గురోవా

సరిశలః

శ్రీ కాండహలో నూర్ణః

నుక్తిభిర్భక్త్యా యోగ్యైః

తస్య

ఉత్తీర్ణమపుపుణం జసి చయి

యన్తస్య

ఉదేహ్యమున వ్యాధౌః

సంగోర్వానయ

హస్తాద్విద్యస్య హలాద్వే

నిర్మలాదియ

భిస్స్యో - కస్యచి కాన్య సిమానాభి

కిరీడితైరపదే - నివాడ, చ

వాడు, సమానాధికరణ కి - చ

గా, నల్లగా - కి - తప్పుకులు, అల్ల

వాడు, కొడుకుగూ, అన్నయ

ల్లు ఇత్యాదౌ నాట్టి ప్రత్యేత - తప్పు

వాడు.

పూర్ణాంత

సర్వానంతర్వాసా

జన్మందేవ తచ్ఛివస్య లోక

క్రందోక్తీ

గుత్తస్య

సమజలట

ఉంరిగదాదిషు

జపోబహురమ్

కావపితేతతోడవలనానామ్

అంద్యవోంత

సజరాదుత

నిత్యమిత

ఓమతిస్తానార్థ సోత్తరపదస్య టి

నాజే ర్నూర్వా

ఏకేతరసంఖ్యావసనం సమానాధికరణే

నామహతానమస్యతే.

కాద్యైర్వానుప్రయజ్యతే - మగవా

ల, తచ్ఛస్య - అల్లవాడు, అమ్మ

తప్పువాడు, గొల్లవాడు.

మగాదిలికస్త్రీసమేభ్యో బహుళిమ్ -

(మగడు, మనుమడు, వేడు,

ముదుకడు, బాడడు, గొల్లడు,

జాణడు, పాడడు, రాయడు, బొ

ట్లెడు, ఏవీ మగాడయః)

సర్వస్య స్సెబుధే - (రామునంతవాడు,

రామనట్లవాడు, రామునియంతవా

డు, రామునియట్లవాడు, నీయట్ల

వాడు, నీయంతవాడు, అ సమా

నో అర్హస్యనిరూప్యతే)

కులవాచకానితివర్తన్యమ్

స గాంధీ

కిన్నోచ్చేచ్ఛ

యష్టదిస్తదాత్తానాం దుగోష్టైర

పదే - తైరపదకై . నాది ఇత్యై

దుష్టైశ్చైతే, అతిదగ్ధం - నావా

డు, నాయది?

యష్టదిస్తదాత్తానాం తల్లోపేదుగా

నాన్వదిభ్యో వాయేర్వ

మ్యస్త్రీసమయోః ప్రాశ్నకక్రకా ప్ర

యోజ్య

ఉ రానభ్యషయస్య రోవా - (అనభ్యష

యస్య ఋతోర)

దీర్ఘసమాసే జీష్ణక్వాప్రాస్యః

అనుప్రయుక్తస్య నిత్యం లోకః

అన్ని ప్రభుత్వయ సుర్యనామాని - (అన్ని,

ఇన్ని, ఎన్ని, కొన్ని, పెక్కు, పలు,
ఆ, ఈ, ఏ, నీ, నా, మన, తా,
ఒక్క, రెండు, మూడు, నాలుగు,
ఐదు, ఆఱు, ఏడు, ఎనిమిది, తొ
మ్మిది, పది.)
తదంతాః-(పదునొక, ఇరువది, ముప్పది,
నలువది, ఏబది-ఇరువదివ్వింశతిః-
పందొమ్మిదిరేకోనవింశతిః- పండ్రెం
డుద్వాదశ-అమహతిపన్నిరుః, “పం
డ్రెండేడులునీగతింజనంగ”-ఉ.వారి
వంశ.)
పౌరుగోః పాన్ముః
షినుజీప్రథమాః కావపిధాతునా బ
హుళం .సమస్యస్తే-(మిట్టిపాటు, అ
దిరిపాటు, అదరవ్రేత, తిరుగఁ
బోత, సిగ్గుపాటు, నగుఁబాటు.)
నాఽపి వికృతా వవ్యయాభావః
బహుప్రీపకా నన్నోః టేప్టిణ్
చూలోరిః
విలోస్తుక్
జీకస్తచ్చభ్రోఽనుత్తరపదే క్వాఢ్ధేవా
త్రికాద్యహుళమ్
స్త్రీసమభ్యో బహుళమ్

సమానాధికరణే వంటిర్నిత్యమ్
మిర్నిక్
పూర్వవ త్తర్కధారయే
తిర్వా నసంయోగలోప్యణామ్- “కలికి
జక్షనచంటి యీ కలువకంటి”-
ఘటికాచల. అత్రచన్నశబ్దస్యాపి
సమాస్తప్తి ర్దృశ్యతే-
కుఱుచ, చిఱుత, నడుమ, టి నిడునా
నాంఠేర్వాలోపః- కుఱురూపు, కు
ఱుచరూపు, చిట్టుములు, కుట్టారికలు.
త్రికా దసంయుక్తస్య బహుళ మరో
ప్యణః
అచ్చోట నిత్యత్ర నలోపః
ఓత ఇతి తపరకరణాత్
హ్రస్వతః స్థానార్థా చ్చోటః హ్రస్వ
స్యాత్ వాత్రిసంఖ్యార్థతః
రేవగల్వాది రేకవచనమ్
సేపు వడిభ్యాం నిత్యం సమాసః
నమిశ్రీస్య
తోఽబుట్యదయః
నిక్కూదయో యథోపదిప్తమ్
* * *

— అథతద్గితాః —

త్వాఢ్ధేతనజ్
ఊకం చిన్నాదిభ్యో బహుళమ్
శేర్వాడే రిమిః
నల్లాదయో గుణవచనాని
ఆతో గుణా న్మః

మిర్న్మః
మగాదిభ్యష్టిమిర్కదయః
అగ్గలాదిభ్యః
అః మిరాఽభ్యఃస్వాఢ్ధే
చిఱుతాదిభ్యః ఉక్

ముందోరణః

ఉత్తోక్తికే- (సూత్ర మిదం స్థానాంతరే
యోజ్యమ్)

అర్హత్వశ్చే జాలాదిభ్యః- (జాలరి. చొ
రవ, చదువు, చొప్ప, జూదము,
టక్కు, ట్లక్కు, తగవు, తటగు, తీర్పు,
తెంపు, తెరువు, తెగువ, దోపు,
నేరువు, పొటము, మతకము, పూజ,
లావు, సిగ్గు, సూన, సుంకము, వేట

ఓయారాదిభ్యః ఇః

వేడుకాదిభ్యః కాష్టుంసి

స్త్రియాం కత్రియః

బహువచనా దాడిః

ఆష్టుంసి

ఈష్టుతాదిభ్యః

చంచల మాలత ఇత్యనయోః కేవల
త్వమ్

సర్వత్ర తాచ్చీల్యే మంటాదిభ్యో మారిః

సారాదిభ్యః పోతుః

పగాత్తుష్టుంసి

స్త్రియాం కులా త్తః

మిండత గుబ్బెత ముట్టత విటి యువతి
రజస్వలాః

ఎత్వం తవర్ణకే కాపి దృశ్యతే

మతుపో వ్యతిరేకే కుత్రచి దిడిః

కాష్టుతాపి తిర్యక్స్థానాయాం దృశ్యతే

అందాదిభ్యః కాష్టత్తియోర్ః

తాస్వాకేపి దృశ్యతే

అన్యే మతుబర్హదయః ప్రయోగతో
వేద్యాః

తేః ప్రకారే టుచ్

తద్వతి టుచ్

పుడు చ్చాత్

తకోః వడిః- (కొంతవడి, ఒకవడి, కొం
తసే పని యర్థము)

తజాదిభ్యో వడిః-

కోత్తి కాభ్యాం సంఖ్యాపరిమాణయో
ర్ణి చ్యవో

ఎడు పరిమితా వేక శ్వే

ఎడొ లేళ్లోపః

ఇయస్య (గిన్నెడు, దొన్నెడు)

ఒప్పిదము, కొప్పిదము, బెట్టిదము,

పెల్లిదము, ఎల్లిదము, మగంటిమి.

ఒజ్జస్యనజ్, ఒజ్జనము. కోటరము,

కోడటికము, కోడంట్రము, కోమలి

కము, చెలికారము, వేదటిమి, మ

గతనము, వెలుక, వెలరు, వేండ్ర

ము, వెల్లిదము. వడ్లంగేరమ్, వ

డ్లంగము. వేర్వాడేరిమి, వేరిమి,

చెలిమి, కడిమి, పోడిమి, వాడిమి,

వేడిమి, మేలిమి, పసిమి, ముచ్చి

మి, మిసిమి. వ్యతిరేకే కుతళ్ళిది

డిః, ముక్తేడి, వాలిడి, పెరవిడి,

సిగ్గిడి. చప్పిడిస్వాకే. సందోరడిః

వ్యతిరేకే ఇతివర్తతే- సందడి. మం

దాస్యందురాయాం, మందడి, పెల్ల

డిప్రభృతయః. పోతు, లిండిపోతు,

వదరుపోతు, ఓడుపోతు, పొలు

పోతు, దోరపోతు, నేరపోతు,

మాలుగుబోతు, కల్లుబోతు, కువ్వాడబోతు, తూగుబోతు, త్రుల్లుబోతు, త్రాగుబోతు, కడిబోతు. చిటుతాదిభ్యుడకఃస్వాధే, చిటుతుక. నాతి, నలతి, పడతి, మడతి, పాలతి, మెలతి, నివ్వి, వెలది.

పెండెరము పెండెరము

ఉబ్బాదే రరజ్-ఉబ్బరము, ఇంటరము, దాపురము, దాపరము, ఉల్లరము, పోతరము, ముక్తరము, ఒంటరము, పులసరము, టెక్తరము, మల్లరము, సోమరము, కట్టరము, పులకరము, పోసరము.

మూఁపోరంసకూటేరజ్-వా

కాఁపోర్గార్హస్థే ఇయస్యాపి తస్థితే లోపః, కొండీడు, మన్నీడు, సాలీడు.

అచోరిః- ఓర్పరి, ఓర్పు

సంస్మృతవ దనదంతస్య స్త్రీప్రత్యయః అదంతస్య సంస్మృతసమస్య భేదకస్యా లుర్వా నుప్రయుజ్యతేమహత్వామ్

నిత్య మగతస్య

ద్విగౌ తూమాప్రాప్యః- ఇప్తుము, ముత్తుము.

ఎనమతోష్ణయోర్ముక్తామా- ఎనుయండుము, తోష్ణండుము

నాత్రఖండః

పదేష్టేగ్లోపశ్చ-పందుము

తృతీయా పంచమీ సప్తమీనా మకరైర్ ద్వితీయా

ఉత ఏకాధాతస్యాస్థానేవః- సమానాధికరణే ఉత్తరపదే

ఉతః స్త్రీసమస్య పుంపుణోర్లుక్ కథే వ్యవస్థం దేవ నిత్యమ్

భేః పతౌ

ప్రాతాదేర్లుప్రాంగస్య పరుషేషు

ఉత స్సప్తమ్యా అలిక్

అత శ్చేత తోడ వలనానా మిః (అకారాంతానాం చేతతోడ వలనానామి త్వంస్యాత్సమాసే)

అతఃకిమ్, చేతోఇత్యనయోర్తాభూత్. పదే రనుత్తరపదస్య సంఖ్యాయామునుక్ హల్లుక్

గత్యర్థాకర్తృక శ్లిషశీజ్ఞస్థానవసజననూపా తీర్వతిభ్యశ్చ- ఏభ్యఃకర్తరి క్తస్యాత్ భావకర్తణోశ్చ

క్రోధికరణేచ ద్రాయగతిప్రత్యవసానాశ్చ భ్యః- ఏభ్యో అధికరణే క్తస్యాత్- చాద్యభాసాప్రమ్

“ముస్సస్యాసిత మిద మిదం వ్యాసం రమాపతేః! భుక్త మేత దనప్రసే త్యూచుగ్లోప్యా దిద్వక్షవః” ద్రాయజ్ శ్చైర్య మిత్యర్థః (ప్రతిః)

భీతఃక్తః (భీతో ధాతో ర్వరమానేక్తస్యాత్)

మతిబుద్ధిపూజాధేభ్యశ్చ- (మతిరిహేచ్చా) ఏభ్యో వరమానేక్తస్యాత్- రాక్షామతః ఇష్టస్థైరివ్యమాణఇత్యర్థః చకానోనుక్త సముచ్చయార్థః)

నపుంసకే భావేక్తః-(క్షీబత్వ విశిష్టే భావేకాలసామాన్యేక్తస్యాత్-జల్పితం- శయితం, హసితమ్)

క్షస్య చ వర్తమానే- వర్తమానార్థ
క్షస్య క్షస్య యోగే వ్యస్యాత్
వలోకేతి నిషేధ స్వాపవాదః- రా
జ్ఞం మతో బుద్ధః పూజితోవా)

అకర్తరి తృతీయాపంచమ్యార్థః
నానర్థాత్ ప్రచ్యూద్వితీయా
అలఘు సుచూసపదే ద్విరుక్తిః
అనన్యాభిధానే పూర్వాకృత్యభిహితవ

త్తరై
తృన్ననే డిమ
తయోర్లుక్
వ్యతిరేకే నిః
క్రవదధేనః
శత్రురే ధాతుసంబంధే చును
ఉన్నోన్యత్ర
భావిని కలశిః
జేరట్టిర్వాను ప్రయుజ్యతే
నిత్యం తచ్చబృస్సుపి
ఉత్తరపదే తస్యలోపః
తృక్వత్తచ్చిలాదిషు
జిః కర్తృవ దవ్యస్య ప్రాధాన్యే పితేష
ణమ్

లఘ్వేకాక్షర పూర్వాదీనా మారజ్
బహుళమ్

సమాసః-(అత్సా స్మృతసమాలునాస్త్రి
యాంసమానాధికరణే)ఇలుటాలు=
గృహిణి; ఏరాలు=యూత.

అన్యవ దపి దృశ్యతే
జికో విశేష్యణ
త్రికముకా విభాషా
స్త్రీసమః

మీఁగడాది వ్యతిబిందులోపః- మీఁగ
డ, మీఁడియొక్కగడ; తేఁగడ
మీఁగపతి- (నాఁడేని, నాఁలు, లేడి,
తేఁలు)

వేసవి, వేసంగి, పొడుగు, పొడుపు
పతతేః పడః ప్రాకృతికః
తథావ్యాప్తి నితి ప్రయోగతో వేద్య
ఇతి సూత్ర మవనియ తస్యస్థానే-
పంచెఱు గ్వాదయ ఇతి వక్తవ్యమ్.
(పంచెఱుగు, సంగోరు, పందొమ్మిది,
తొంబది, పెందొడ, వేఁబోక)

సర్వత్ర సిద్ధస్య సాయోగే నిత్యమ్-
(సార్వత్రికస్య సిద్ధస్య ఖండస్య సం
యోగే పరే నిత్యం పూర్ణబిందు
స్యాత్ - (తాఁడి,తాండ్లు; పనఁటి ప
నంట్లు; ఏడు ఏండ్లు; తేఁటి తేంట్లు.
సర్వత్రేతికిమ్. నదీన్ద్రాతానిధ్య ఇత్య
నేనబాధోమాభూదితి. సిద్ధస్యకిమ్.
వచ్చెఱ గ్రమ్మఱ, రాఁగాఱ గ్రమ్మఱ
ఇత్యత్రాపి న్యాదితి. చెనఁటి, పనఁటి
ఱరఁటి, అనఁటి, పరఁటి, తాఁడి,
కొనఁటి, ఏడు, తోఁడి, తేఁటి,
బోఁటి, బోఁడి, వాఁడి, వేఁడి,
పోఁడి, కాఁడి, దోఁటి, గోఁటి,
దాఁటు-)

రుగత స్త్రీస్థానేయే
ఉరఃసంస్మృతసమస్య
నెఱస్య వగాది వ్యంగలోపః
పరస్యద్వేచ హలః
నింహోర్వేతాదిషు-(నివ్వెఱ, నివ్వెఱః
గు, నిప్పస్త్రు, నిప్పచ్చురము)

సంస్కృతసూత్రాంధ్రవ్యాకరణమ్.

కృతోల్లోప సైనాదిభ్యః కపానాంతు
గబామతాః- చస్సవ, కస్సవ, చక్సాం
డలు. అస్య ద్రుతత్వాభావా న్నా
నుచ్ఛారః

కువర్ణరోయుతో యినా కయిత్పుదీరి
తోబుధైః- అభిష్టవత్సప్తుతః, తథాన
హీచ్యతే వగా.

కర్త-

చేయుచున్నవాడు- కుర్వక్

చేయగలవాడు- కరిష్యక్

చేసినవాడు- కృతవాక్

చేసెడువాడు

చేసిడివాడు

చేయువాడు

}

కర్త-

చేయఁబడుచున్నవాడు- క్రియమాణః.

చేయఁబడగలవాడు- కరిష్యమాణః

చేయఁబడినవాడు- కృతః

చేయఁబడెడువాడు

చేయఁబడిడివాడు

చేయఁబడువాడు

}

కర్త-

కాలుజాటి పడినాడు- (తద్భావే తత్స

మవేతస్యభావః)

తక్రియామూ తత్సమవేతస్య- క్రి

యావిశేషణం భవతి. కాలుజాటి

పడినవాడు- అత్ర తక్రియా పత

నం, తత్సమవేతః పాదః, తక్రియా

తు స్థలనం- స్థలనస్య పతనం ప్రతి

విశేషణత్వ మనేనాదిక్యత-ఏతేన
ద్వయోః క్రియయోః సమానకర్తృ
కత్వ మాయాతమ్. పతనం ప్రతి
స్థలనస్య హేతుత్వేన పూర్వకారిక
త్వం సమానకర్తృకతా చేతి. త
ద్భూతాధానా మప్రయోగ ఇతి బో
ధ్యమ్.

తదీయస్య క్రియామూ తస్య తథావృ
త్తి ర్యస్య క్రియామూ ప్రమాణో
చి, తస్య ప్రాధాన్యే కర్తురివ విశేష
ణం భవతి.

అసౌ తత్తథా- తత్సంబంధినః క్రియా
యా మసౌ శస్త్రర్తృభవతి- హరి క
గుణానిలయుండు. వాడు ధనము
లేడు.

అత్ర కర్తృగతో భావో ధాతునా స
ముదీర్యతే యోసౌ కర్తృగతో భావః
పత్యస్తే నాభిధీయతే.

ధాతుత్వ వివక్షాయాం క్వాపి సుప
ఇంచక్

భయాదేః పతిః

పతౌ పూర్ణబిందులోపౌ బహుళమ్

సుఖాదేర్వా

చిగుర్వాదేశ్చక్

నిద్రాదేః పోషః- నిద్రపోష, నిద్రించు,
మోసపోవు.

సర్వం లక్షణం చిన్నయసూరియాః
సూత్రాణి సుయథాదృష్టమ్.

ఆంధ్రశాస్త్రానుశాసనము.

సంజాబరిచ్ఛేదము.

సిద్ధి లోకంబువలన గ్రాహ్యంబు
 శాసనం బీయసి దిక్ప్రదర్శనంబు
 సంస్కృతప్రాకృతంబులు ప్రకృతులు
 ఈయది వికృతి
 ఆద్యప్రకృతికి వర్ణంబు లేబది
 ద్వితీయంబునకు ఋగ్వక్రతమదశశష
 లు ద్విక్రనగు
 ఇట ముప్పది యాఱు
 ఋగ్వీసర్గవర్గయు జ్ఞా శపలు సమయో
 గంబునం గలియు
 హ్రస్వవక్ర ఖండబిందు దంత్యచజ లనా
 ద్యంబులు
 అచ్చులు ప్రాణంబులు
 ఎవబిటలు వక్రంబులు
 ఐదొలు వక్రతమంబులు
 హల్లులు ప్రాణులు
 కచటతపలు పరుషములు
 గజడదబలు సరళంబులు
 లాఠిహల్లులు స్థిరంబులు
 నకారంబు స్త్రలంబు
 ఋగ్వర్ణంబులు రలతుల్పంబులు
 ప్రాసంబున బహుళంబు
 వళిం బదాదితుల్యంబులు
 పాదంబునం దాద్యక్షరంబు వళి
 రెండవయది ప్రాసంబు
 లగలంబులు వహంబులు

పదాదిహల్లునకుం గ్రార ధక్ర హల్లోగం
 బులేదు
 నహలు సూర్యులు
 నలనగసలభరత లింద్రులు
 వాదులు గణంబులు
 ప్రత్యయంబు వర్ణకంబు
 అగ్వాదులును ధాతువులు
 ఇ ఈఎపలం గూడిన జచలు తాలవ్యం
 బులు
 పెఱలు దంత్యంబులు
 పదాదిస్వరయోగంబునం దొంటియ
 ల్లోండె నగు
 ఇవి యొండొంటికి సవర్ణంబు లగు
 వికృతిని హల్లక్రింద లాఠిహల్లు గలు
 గదు
 డాకు లకారం బగు
 కగచతపమవలు
 నకారంబునకు
 రలలకు జకారంబును
 నరలకుం దుదివానికి సర్వంబునగు
 హల్లులకెల్లం గ్రారయగు
 చగరలలకు లేదు
 టాకు నల లగు
 తకారంబు సాకగు
 హాకు సర్వంబులేదు
 ఉగ్గలి ముత్య మ ప్తి ప్తి ప్తి కాయ్య
 చెయ్యి చెయ్యి చెయ్యిలు చెయ్యము

ఓవ్యస్వరాంతవకారంబును యశలు
ను బదాదిని లేవు
క్రియలంద్రిక్త యాశేత్వంబు లేదు
తాయెత్తు పయ్యెద పయ్యెద
ఉయేల యేత్వంబునకు ప్రాప్త్యం బత్వం
బాత్వం బాంఙ నగు
ఉయేల యుయాల
అంతస్థములు లఘువు లలఘువు లని
ద్వివిధంబు
యవలలు ప్రకృతులయందు సైతము.
(పశ్చాత్ర మిత్యన్యదేశ్యత్వా న్న కరి
గణనా)
ఇందు శేఫంబును
అచ్చుమీఁదియచ్చు యశ్రుతియగు, నది
యార్యులు లఘువండు
లఘులఘువులకు విరోధంబు లేదు
శేఫంబులకు నిత్యంబు
బిందువు సిద్ధంబు సాధ్యంబును బూర్ణ
ఖండ భేదంబువలన ద్వివిధంబు
ప్రాప్త్యంబునకు మీఁద ఖండంబునకుఁ
బూర్ణం బాంఙ నగు
ఇఁకాదులందు
ప్రథమంబునందు నిత్యంబు
ద్రుతంబునకు లోపఖండంబులుగలుగవు

చాఁపునకు సాధ్యంబు ఖండంబగు
జీత్తు బిందుపూర్వం బగు
స్థిరంబు గాదు
దుట్టు పూర్ణపూర్వంబగు
వర్ణశబ్దంబు చేసస్వరంబునకు గ్రహణంబు
పరంబగుచో నా రా నాఁబడు
పదంబు నాంతంబు ద్రుత ప్రకృతికము
అన్యంబుకళ
అవ్యయ సుప్తిజ్ఞు లిం దనుకరణంబు ద్రి
క్తం బ్రయోగింపఁ జనదు
తే నమః పదంబులు దండకావసానం
బునం జూపటెదు
భవదాదులకును ఋద్రేఫాంతపదంబుల
కిందుఁ జొరంగలుగదు
ఈయవి తత్సమంబు తద్భవంబు దేశ్యం
బు గ్రామ్యంబు నని చతుర్విధంబు
విభక్తివికృతంబు ప్రకృతిద్వయంబు
తత్సమంబు వికృతంబు తద్భవంబు
ప్రవాహసిద్ధంబు దేశ్యంబు
విరుద్ధంబు గ్రామ్యంబు
పదంబు వ్యవహార ప్రసిద్ధంబు యిందుఁ
బ్రవ్యాహర్యంబు
దోషరహితంబున కప్రయుక్తత్వదోషం
బు లేదని యధర్వణాచార్యులంపు.

ఇది పరవస్తు చిన్నయమూరిపరచితంబైన యాంధ్రశబ్దానుశాసనంబునందు

సంక్షా పరిచ్ఛేదము.

సాధిపరిచ్ఛేదము.

ఉత్పంబున కచ్చురా సందియగు
అనాదివిభక్తివర్తమానచువర్ణంబుల బ
హుళంబు
కిమాదులయం దిత్వంబునకు
క్రియాపదతదాదికి వస్తులందు
మధ్యమపురుషంబునందు నిత్యంబు
అత్వంబునకు బహుళంబు
ఇతోర్థంబులందు
తదర్థవలోపంబుననిత్యంబు
అచ్చునకాప్రేడితంబునంబ్రాయికంబు
ఆకురా
మానార్థకంబునందెడురా నిత్యంబు
లిలోపంబగు
అనుకరణంబున హల్లునకు ద్విత్వంబగు
చాఁపుమీఁద బహుళంబు
అహమాదులయు
విసర్గంబునకు లోపంబగు
సమోత్పంబున కోత్వంబొండెనగు
కుఱు చిఱు కడు నిడులయుపధకు ద్విట
కారాదినిత్యంబు
నిడునకు రాడులు రానగు
హల్లధ్యగఁబున కన్యతరసవర్ణంబునకు
హల్లునకు లుక్తగు
ద్వీనులయుపధకు బహుళంబు
అలఘులకారంబుమీఁదిలువర్ణంబునకు
నీలుఁగు ప్రభృతులం దొలిహల్లునకు
పుక్తిలిందు ప్రభృతుల సంయుక్తంబునం
దన్యతరంబునకు
అక్షటాదులకు

పతత్వర్థపకారంబునకు ముడుజ్జులు రా
పదమధ్యంబునలడరలయుత్వంబునకు
అబ్బురాదులందు
చిదురుపాదులదకారంబు పైదానికగు,
యైకపూర్వంబు గురువుగాదు
టవర్ణంబునకు కొఱకుకంటెలురా
లాఁతులు లాఁతికి నొకానొకచోఁ జూ
డనయ్యెడు
అదంతథాతుజభేదక లాగమంబులపయి
పుట్టినకు
అదియపులయుత్వంబునకు వృత్తియందు
అంతాదుల తవర్ణంబున కవధివాచిరా
నొండె
ఏనియిత్వంబునకు
మధ్యమంబుమువర్ణంబునకు
అచ్చురాఁగలుగదు
అంతట నాప్రేడితంబురా నొండె
దుజ్జునకు
ఇంచుకాదుల తుదియక్షరంబునకు
ఔపవిభక్తికంబులనుష్పనకు
లాఁతులకుఁ గొఱొకచోఁ గానంబడి
యెడు (వగలాఁడు)
రాపు ప్రభృతులం దొలియక్షరంబుపై
యంశంబునకు నిత్యంబు
కడాదుల ద్విటకారాదియం దంతంబు
భృశార్థంబునందగు
అందదుకు ప్రభృతులు యథోక్తంబు
గ గ్రాహ్యంబులు
తద్ధర్మభేదకంబునకు మీఁదం గలుగదు

ఆంధ్రశబ్దానుశాసనము.

ఇదంతంబునకునిత్యంబు
మఱియుద్విరుక్తంబునబహులోపాగమా
దులుం గలవు
ప్రాతాదులకు సమాసంబునం దాద్య
క్షరశేషంబు బహుళంబు
నెఱకుంజెలిప్రభృతులు రా మీఁదిహ
ల్లునకు ద్విత్వంబు
ఇరునకుం దిగాదులురా
మూఁడునకు నంతటం బ్రాయికంబు
నలులోనగువానికి నూఱులోనగునవిరా
నివ్వెఱ,నివ్వెఱంగు,పుప్పడి,నన్నుఱు
క్రొత్తకు
పట్వాదులు రా నుచ్చుగు
తొమ్మిది పదులొఁదొంటికిరా
ఏకాక్షరంబునకు శేషంబునకుం బరు
షంబురా నగు
క్రిందునకుంగ్రియు నగు (క్రేగన్నిత్యే
వద్యశ్యతే-నహిక్రేవశబ్దస్యసర్వత్ర
శేషోద్యత్యతే)
పట్టివిభక్తిరా
యొక్కలోపంబున నుత్పంబునకునచ్చురా
ధాతుజభేదకంబునకు
అందురా
ముపులకొండ
తత్పురుషంబున
సమాసంబుల శ్రీసమంబులకుం బరుష
సరళంబులురా పుంపులకు
స్థిరంబురాఁ గానంబడియెడి
తనంబురా

ఇరునకు మద్యాదులురా
భేద్యంబురా నివర్ణకంబొండ నెఱ
నవర్ణకంబు భావంబున
విజయంచేయుట పూజ్యాగమనంబు
ముబులతోడనన్యార్థంబునగు
కొంపోవుట కొనిపోవుట ప్రాపణంబు
ప్రథమామవర్ణంబునకుఁబడ్వాదులురా
నెఱబొట్టొండఁ జూపట్టెడు
లోపంబు
తొమ్మిదిపదులొందొంటికిరా
ఏకలఘుపూర్వనువర్ణంబునుత్పంబునకు
లిట్లువర్ణంబురాఁ జనుద్విత్తనగు
తన్నువర్ణంబు సున్నయగు
తిదుటలురా
ఉండుడువర్ణంబునకు లోపంబు
ఆసున్నమీఁది దాకు డకారంబు
పూంచుట పూనుచుట
ద్రుతప్రకృతికంబు ద్రుతంబునకు లో
పంబగు
స్వరపరుషంబులురాఁ గలుగదు
సమాసంబులం దెల్లెడల నిత్యంబు
హల్లురా సంశ్లేషంబొండ నగు
స్వత్వంబు
లాంతబంధంబున నవసానంబున
నుచ్చునకునుంగలుగదు
ప్రథమమీఁదం బరుషంబులకు గసడ
దవలగు
క్రియాపదంబులమీఁద
సంస్కృతంబుమీఁదనే సాంస్కృతికంబు
లకు

కాకుసంబోధనజడవ్యయంబులవై నే
 లైడల బహుళంబు
 ప్రాసంబునందు
 కర్తృధారయంబునందు
 ద్వంద్వంబున నిత్యంబు
 అంతట నవలు బహుళం బని కొండతా
 ర్యులు
 కాంతుడుజ్ఞునకుఁబలుకలురానిత్యంబు
 దువర్ణంబు నుత్పంబునకురురలురా
 పకారంబునకు వకారంబు ప్రాసంబున
 నిత్యంబు
 న్రతప్రకృతికంబుమీఁద సరళంబులగు
 ఆన్రుతంబు బిందువొండెనగు
 భవత్యర్థకానుప్రయోగంబుననిత్యంబు
 సరళంబులురా నెఱుసున్న క్వాచిశ్తంబు
 గం జూపట్టెడు
 దాని కచ్చురా మకారంబగు
 నమలురాఁ బరసవర్ణంబగు
 ద్రుతంబున కొకానొక్కడం గానంబడు
 చకారంబునకు హల్లురా
 తాను నేను న్రతప్రకృతికతుల్యంబులు
 వానినువర్ణంబునకు లోపబిందువు లగు
 టుగాగమం బుత్పంబున కచ్చురా సా
 మానాధికరణ్యంబున
 సమాసంబులుదు
 చిగురుప్రభృతులకుం బాక్షికంబు
 పుంపులకు నిత్యంబు
 ఆలురా సమంబునకత్వంబును దుక్తును
 నగు
 గొడ్డురాలు నియ్యంకురాలు

వేదాదులకు దుక్తు
 పొదరిల్లు బొమ్మరిల్లు పాఞ్చరమ్ము
 పుంపులు మువర్ణంబునకగు
 చేతతోడవలనల యత్వంబున కిత్వంబు
 సమాసంబునందగు
 అందాదులకలి యగు (జీప్సన కుత్వం
 బునకలియగు)
 దంగు పోడి విరవాజ్యాదుల దడజలకు
 డణాదులగు
 దుగుప్రభృతులకు దాకుడకారంబగు
 అనఁటి పనఁటుల నవర్ణంబునకు రలో
 పంబులగు
 అపదాదికి నసంయుక్తంబునకుఁ గాకు
 కకారంబగు
 పొదుంగు ప్రభృతులందు బొట్టుం బొ
 లియు
 రులుడులయుపోత్తమంబున కేత్వంబు
 నకు హ్రస్వంబగు ,
 దీర్ఘసమాసంబునం గొండాకచో జీప్స
 నకుం గనంబడెడు
 నీలుంగు ప్రభృతులందు
 సవర్ణంబగు హల్లురానిత్యంబు
 బిందువు గలుగదు
 ఓయారాదులం దొలివ్రాయుపయిహల్లు
 నకు ద్విత్వంబగు
 యథామాత్రంబుగ నామ్రేడితాద్యక్ష
 రంబునకుఁ గుత్స గివర్ణం బగు
 వాక్యవసాసంబున సంధి శేమియు
 నొప్పునందు

ఏలాదుల యుగిమప్రాణంబునకుం బు

తం బొండె నగు

ఏమ్యామలకు సమ్యగ్విజ్ఞానయందు

ఆప్రేక్షితంబునకు

టింజ్యాదు శాపవిభక్తికంబులు

విభక్తిసమాసంబులక ద్వంద్వంబునందు
బహుళంబుగ నగు

ట్టికంతాదులకగు

ముందునకు

అన్ని ప్రభృతులక సామానాధికరణ్యంబు
సనిత్యంబు

నిన్నాదుల కంతటనగు

కేయికి యిగోపంబునం గలుగదు

అహారాదుల యుత్పత్తి బున కిత్వంబు టి
క్తురానగు

ప్రాతరాదుల కత్వంబు

ముందటి టాకు కేఫంబొండెనగు

మీఁదుక్రిందుల కిత్వంబు నిత్యంబు

ట్టిక్తురానత్వంబగు

ఏమ్యామల కడగ్రాయికి లోపంబొండె
నగు

విలుమరుపదిరులకు నిత్యంబుటివర్ణంబా
దేశంబగు

నెత్తురు ప్రభృతులకు విభక్తియంద ప్రా
యికంబు

గృహదంతకంటక కార్చుక వాచకంబుల
సలలువర్ణంబునకు

పాపాణవాచికి

నయనకుచాంతరిక్ష వాచకంబుల సనను
వర్ణంబునకు

ఉభయంబులకు సమాస బుల విభాష
నగు

మృత్తి కామఘోశంబుల నువర్ణంబుల
కంతటనగు

సంఖ్యమీఁది టింటుల కిట్టగు

అదను ప్రభృతుల కిత్వంబగు

నమము ప్రభృతులకొండె

అత్తిప్రభృతుల కిత్తిస్తునుపథాలోపం
బును నిత్యంబు

కనుములోనగు వానిమువర్ణంబు కవర్ణం
బు సమాసంబునందగు

నాము లోనగు వానికి పజ్జు హల్లురానగు

అమ్మనకు రవర్ణకంబురా

నేపాకు తామరపాకు

చేదుమవర్ణంబు తివర్ణం బంతటనగు

గోయి ప్రభృతుల యివర్ణంబు బహు
త్వంబున సైతము

ఎఁదురా

ఈఁదుమవర్ణంబు తవర్ణంబగు

అంతట లఘ్వైకాక్షరంబుమీఁద టివ
ర్ణంబు పూర్ణపూర్వంబగు

తక్కుంగలతావులంబాక్షికంబు

చాఁపుమీఁదంగాదు

సమస్తం బీయది యార్యప్రయోగంబు
లెట్లట్లు గ్రహ్యంబు.

ఇది పరవస్తు చిన్నయసూరి విరచితం బైన యాంధ్రశబ్దానుశాసనమునందు

సంధిపరిచ్ఛేదము.

— తత్సమకరిచ్చేదము —

* * * * *

గుణవదాదికంబు హలంతం బమంతతు
 ల్యం బిందునామంబగు
 దానిమకారంబు లోపించు
 లాఁతి ప్రథమైకవచనతుల్యంబు
 శ్వాసము- (శునిశ్వాసో శ్వోమృగ ఇతి
 హేమచంద్రోక్తే రదంతః శ్వాసశ
 బ్దోవ్యస్తీ తేనైవ సిద్ధే గుణవదాది
 శ్వేన పరిగణనం వ్యర్థమితి)
 నామంబునకడహల్లున కుక్తుగు
 ద్విత్యంబు
 చాఁపుమీఁద బహుళంబు
 అగుణవదాదికి హలంతంబునకు నులో
 పంబు నిత్యంబు
 లాఁటికి డుజాదులు తొంటియట్ల యగు
 భవదాదులకుం బ్రథమాంత తుల్యత
 యు నుత్పక్షజులు నగునని కొంద
 తావులు
 ప్రశానుఁడు
 పరీక్షిదాదులకు బహుళంబు
 ముదాదులకు లింగవ్యత్యయంబగు
 వేధో బ్రహ్మ యువ విశ్వకర్తాదులకు డా
 ప్పుగు
 ఆశ్లేమనిచ్చులకొండ
 మనుజసంజ్ఞకు నాంతంబునకుం గ్వా
 చిత్తంబు
 మహత్వంబున రాజశబ్దంబు రాజనాఁ
 బడు
 జగదాదులకు లోపంబొండ నగు
 సాకుంబ్రాయికంబు
 కయః ప్రభృతులకుం గలుగదు

ఉపసర్జనంబునకు స్త్రీత్వంబుననిత్యంబు
 దారార్థకంబురా గుణవదానంబు సంజ
 లయందగు
 మహత్వంబునందట్లు
 ఉకనః ప్రభృతులకు
 మనః ప్రభృతులకు ద్విత్యంబొండనగు
 అభరస-
 హృదయంబునకు హృది
 ద్యుశబ్దంబునకు దివి
 నభవదాదీనామ త్రయోగః
 అన్నిప్రభృతి సంఖ్యావాచకంబులు స
 ర్వనామాబులు
 అన్నిలోనగువాని లులలకు లుక్తుగు
 మహత్వంబున వాని నివర్ణంబునకు దవ
 ర్ణంబును అుటలునగు
 అందొఱుగలదు
 ఎల్లవారెల్లరు
 పెక్కుంపు పెక్కురు పలువుంపు పలువురు
 ఆకులు తదేతదర్థకంబులు
 ఏ యత్తిమర్థకంబు
 వీనిసూకు డుజగు
 తొలివాని దురులకు డుట్టొండనగు
 లులలకు రట్టు నిత్యంబు
 డుడ్విరహంబున రవర్ణంబు రివర్ణంబగు
 వుట్టు విభక్తరా నగు
 అమహత్వంబున నిమ్మాటికి శసాది బ
 హువచనంబురా నిక్తుగు
 అమహదేకవచనంబు రా దుట్టగు
 సుజస్సులకు దివియగు
 వీని శస్సునకు నివర్ణకంబగు నని సూ
 చింభవలయున్లు

అనిరా ప్రాప్త్యంబగు

ఏకాంఠ

తక్కురా మూఁడిటికి

టివులకు ద్విత్వంబు

పుడాదికంబు తక్కుమానాధికరణ్యం

బులందుఁ గలుగదు

తదాదులకుం దచ్చబ్బంబనుప్రయుక్తం

బొంఠెనగు

మహత్వంబునంగాదు

ఏకాంఠ (యశ్చిమర్థంబున కొంఠ)

ప్రాప్త్యంబు మీఁది పుట్టపై దీర్ఘంబు ప్రా

ప్త్యంబగు

ద్విత్వలోపంబున నిత్యంబు

ఎవ్వయు నేకార్థంబున కట్లు తిత్తిర్తులు

ను మహత్వర్థంబునం దగు

అవ్వత యాయంతి (అవ్వత యామె)

తగాగమం బాయీయేలకు మహత్వం

బునం దేకవచనంబు రాఁ బూజ

యం దగు

ప్రీత్యంబున మమపెకె లగు (హే

దూతంబులగు)

నిగోచచనాంతంబుల కుపవిభక్తి కట్ల

త్వంబగు

అందించెందులు జాడ్యంబున శనాదులు

రానగు

వీనిమీఁది సప్తమికి లోపంబు నిత్యంబు

ప్రీత్యంబునకుం దచ్చబ్బంబునకు సం

బుద్ధిని దాన యగు

నువులురా

దాన దీన దేన నని తృతీయాసప్తములం

బాపట్టెడు

యుష్మద్దస్తానానానాధికరణ్యంబునం

ధు తాశబ్దంబాత్సార్థకంబు

దాని క స్తచ్చబ్బంబునకుం బోలె నుప్పు

లగు

తన యని టావ్వరా

తమ యని బహుత్వంబునందు

రువర్ణకంబురా నొంఠె

నీనాలు యుష్మద్దస్త దర్థకంబులు

వాని సుజన్ములకు పురు నుము లగు

న్నచ్చు లమ్మసుస్సలకగు

బహుత్వంబున నకారంబునకు మకా

రంబు

మువర్ణకంబు రా నొంఠె

అత్వంబున కేత్వంబు ప్రథమరానగు

నమలు లోపించు నొంఠె

పురులు రా

మీ పయి లువర్ణకంబును దానికి రట్టు

ను నిత్యంబుగనగు

మనశబ్దం బుధయార్థకంబు

దీని జశ్యస్సులకు ములలగు

సంఖ్యావాచకంబుల కిందు నమహత్వం

బున నేకవచన బగు

సముదాయ సంఖ్యావాచకంబున బ

హువచనంబులగు

గణాభిధానంబున బహువచనంబగు

రురలురా నుక్తగు

దిలోపంబునం గలుగదు

రెండు మూఁడు నాలుగైదాతేడనిమిది

తొమ్మిదిపది నా ద్విస్త్రభృత్యభిధా

నంబులు

ఏనునానైదు

వృత్తియందుఁ బదిప్రభృతులురా దీని

తొలి వ్రాయి మివులు

ఇరువది యేఁబది యఱువది డెబ్బది యె

నుబది నూ తేనూ డె వఱున్నూలు

తొమ్మన్నూలు వేయి వేసవేలు వే
యివేలు
ఏకాదులురాఁ బదికుత్వంబు (క్రియల
యందుఁ బదావనవాలు)
నూలు అువర్ణంబు ట వర్ణంబగు
సంఖ్యరా సమాహారంబగు
పది కుగాగమం బేకాదులు రానగు
దానికచ్చురా నున్నగు
ఇరువది యెనువది డెబ్బది యెనువది
నూ తెనవన్నూలు తొమ్మన్నూలు
వేయి నా వింశతి వచ్చి సప్త త్యక్తి
శతాష్టశతనవశతసహస్రంబులు.
ఏకోనవింశతి పర్యంత సంఖ్యావాచ
క బులకిందుఁ బ్రయోగంబు లేదు.
మహత్వంబున రెండున కిద్దయుఁ బ్రాణ
అలునగు
ఇరు రువర్ణక సమాసంబులందు
నలునాలుగునకు
ఎనమండ్రు తొమ్మండ్రు పదుపురు పదు
రు పదుండ్రు
ఇర్వాదులురాఁ బదికిం బన్నగు
ఇరువది ప్రథమలకు రువర్ణకంబు రా
దిలోపంబుచు దానికి చట్టనగు
పదికి రెండురా
అవపూరణార్థంబునం దగు
ఒక్కటి మొదలగు
నాలుగు గువర్ణంబు లోపించుకొండె
ఒక్క యన వేకంబు
దాని యర్థంబున కోల్పో బగు
టివర్ణంబు మువర్ణంబుం బోలె సూకగు
ఁజ్జొండె

మహత్త్వంబున నిర్ణయంబు
సువ్వరా రుక్మంజె నగు
రుక్మరాఁ దొలివ్రాయి మివులు
రుక్మనకు వుక్తగు
రువర్ణంబునకు దుట్టగు
సాగమంబునకు బుల లగు
అదిరా రుక్మరకారంబు శకారం బొం
డె నగు
ఒకొండులు గలవు
ఒకని సమాసంబునం గావించి శ్చ బు
తితల్లు మహత్వర్ణంబునం దగు
తితలకు దుద్దిట్టు లొండెనగు
రుదాదివర్ణకంబులురాఁ దొలివ్రాయి
శేషించి నిడుద యొండెనగు
వర్ణకాంతంబున కేత్వంబు గానంబడి
యెడి
ఒ టి యొటరి యొంటిగాఁడునావేకాకి
యేకాత బుశూరుండేకచర బునో
లిసగు ఒకానొక్కయనివిశేషాధిధానం
బునందు ఒకొక్కయని పరస్పరార్థంబు
ఒకమ యేకత్వంబు
ఒదంబు కడ నలరల యుత్వంబునకు
లోకంబు బులంబు (ఒకొకం
డనె)
అయిదేలకు సర్వనామంబులకుం బ
యి యసంయుక్త హల్లునకు ద్విత్వం
బగు
ఊష్మ శేఫలంబుల కెల్లచోఁ గలుగదు
పుడువర్ణకంబు కాలంబునం దగు ద్వి
త్వం బనిత్వంబగు

ద్విత్వ బు చేయం జోటునోత్పంబునకు

ప్రాస్వం బత్వంబొండెనగు
కడన్రాయ పొలియం గలుగదు ట్రులు
ముచ్చోలులు మచ్చోటులు ముచ్చ
అదిమతుబద్ధంబునం గల్గెడులకగు
ఇత్వంబు కడలుప్రభృతుల కగు
వెరవు లోనగువానికి డి న్యతిరేకంబు
న దగు

తవర్ణంబురా నెత్వంబు కావచ్చి త్తంబుగ
నగు

కత్తియ వేడుకాదులకు
కాడు మహత్వంబునందు
ఆడు లాగమంబుహెడ
ఆడి స్త్రీత్వంబున
మారి యంతటం దాచ్చీల్యంబునం గు
త్తు మందగు

పోతు మాలగు ప్రభృతులకు
రూపరి, కాలువురు, చూపరు, పగతు
డు, పగటి, పెండ్లము, నా- రూపరి,
పదాతులు, చూచువారు, దాయ;
దాయలు, బాయయు

చిచ్చూరి, చిచ్చటి యగ్నిమయంబు
అంపట బాణజాలంబు
కాడ డేడు కత్తియలు స్వార్థంబునం
జూపట్టెడు
వీని కకారంబు గకారంబు కొండాక
చోనగు

కాడు మీద టుటలు మహత్వంబు
నం దగు
దురలొండె

ఆడుమీద నిత్యంబు [పించు
ఈడురా నుక్తివాదుల కడన్రాయలో

ప్రాస్వంబొండె నగు

బూజ్యత్వంబున గారు బహుత్వంబునం
దగు- ప్రకృతిప్రథమైకవచనాంత
తుల్యంబగు

శశాదులు దీరువర్ణంబు రివర్ణంబు
చిన్నాదుల కిత్వంబు మంజుమాది బో
ధకంబు

స్త్రీస్వంబుల కాయయులగు
నివాళి ప్రభృతులకుఁ గవర్ణంబు స్వా
ర్థంబునందగు

అదిరాఁ జెఱులాదుల కుత్వంబగు
తనము తావర్ణంబునందు
పేదాదులకు టిక మొండెనగు
అదిరా నుత్వంబున కత్వంబునదాయగు
పోడి ప్రభృతులకు మివర్ణకంబునుఁ
బూర్వోత్వంబున కిత్వంబు నగు

అదిరా ధాతువునకు వ్యతిరేకంబునందు
చెలికారము చెలిమి
మగఁటిమి మగతనము
కోమలికము కోమలితనము

మోఱకము మోఱకుఁదనము
తెలుపు నలు పెఱుపులు ధవళిమనీలిమ
రక్తిమములు
పసుపు హరిద్ర
పసరపసిరిక హరితవర్ణంబు
చలిమిరి చలిమిడి చలువ శీతంబు

(అత్ర స్వార్థంబునం దిత్వపనీయ భావం
బునం దితివక్తివ్యమ్) [పించు
నేరుచు ప్రభృతులం దుదివ్రాయుయలో
అదిరా, ధాతువున కి త్యేతత్ప్రత్యాభ్యే
యమ్

ప్రకీర్ణకపరిచ్ఛేదము.

ప్రథమాంతమున కస్తద్విశేషణంబున
 కు బహుత్వంబున మువర్ణకం బగు
 ముష్టద్విశేషణంబునకు రువర్ణకం
 బొండె
 ఇదంతంబుల కివి యేకత్వంబునం దగు
 లాఁతులకు నువులు నిత్యంబు
 అగ్గలాదుల కిఁక యగు
 ఆముప్రథమతులకు న్నార్థంబునందు
 ఇఁకములో నగునవి భావస్వార్థాదులం
 బెక్కులుగలవు
 ప్రథమాంతంబుల కస్తద్విష్టద్విశేష
 ణంబులకు మురుల్లు బహుత్వంబు
 నం దగు
 నువు లనిదంతంబుల కేకత్వంబునందగు
 నివియొడె నిత్వంబున కగు
 ఉత్వంబున కత్వం బీవర్ణకంబురా నగు
 మిన్నులోనగువానికి బహువచనంబొం
 డె నగు
 సస్యవాచికి ధాన్యంబున నిత్యంబు
 లోపాది వికారంబులుం గలవు
 వికృతిని స్త్రీలింగంబుల భేదకంబులకు
 స్త్రీత్వంబగు
 అప్రాణివాచి స్త్రీలింగంబుల భేదకం బు
 భయవిధంబగు
 అన్నింటికి స్త్రీలింగంబులకు స్త్రీప్రత్య
 యం బనియతంబు

క. మీగలు పెద్దలు త్రైలో
 క్యారాధ్యులఁమియన్ననంటిఁగాక
 వ్వారలు మాన్పెదరిటనే
 మారసి యాడితిరొ యనుచు నడి
 గిరిననఘా.
 (అత్ర పెద్దలిలి యుష్టద్విశేషణాత్ రువ
 ర్ణకస్తు న ప్రయుక్తః అతఏవ తస్య
 వై కల్పితత్వం నక్షవ్యమ్)
 మహద్విశేషణంబు సమాసంబున ము
 వర్ణ కాంతంబు గలదు
 అన్వయంబునం బదంబుల యైక్యంబు
 సమాసం బండు
 అయ్యది తత్పురుషాదిసంజ్ఞల నిటసయి
 తము పెక్కువిధంబుల నొప్పు
 కేవల వికృతి పదంబులతోడిది సమా
 సకంబు
 ప్రకృతి వికృతిపదంబులది మిశ్రసమా
 సంబు
 పరిమితం బాంధ్రపదంబు సంస్కృతభే
 ద్యబుతో సమసించు
 ఇందు స్త్రీసమంబులే వికృతిపదంబుల
 తో ద్వంద్వంబు నందు
 ఋత్వంబునకు రవర్ణంబునగు
 నూఱునకు నూటయని సంఖ్యరానగు
 రేవగలుప్రథమతుల కేకవచనంబు
 ద్విగువునకుం బ్రాయికంబు
 మిశ్రంబునకు లేదు

క్షేపదంతంబు సమవ్యతిరేకంబుతోడ
 ద్వంబగు
 ఆత్మనైర్మల్యము భయార్థకంబులు సా
 మానాధికరణ్య సంఖ్యావాచితో
 సమసించు
 అపుడువ్యవస్థితత్వములగు
 నిక్షలాదులు పృథోదరాదులన్నిందు గ్రా
 హ్యంబులు
 అత్వమిత్వ ముత్వంబు సమాసంబున
 సుత్వార్థంబుల గ్రహ
 యుష్ట దస్త దాస్త వాచకంబులకు సా
 బుధమున దువర్ణకం బొడవగు
 సర్వంబునకుం దచ్చు బనుప్రయు
 క్తంబగు
 అమహత్వంబునందదియనియెల్లెడలనగు
 స్త్రీసమభేదకంబులకు భేద్యవ్యసాయం
 బున స్వాత్వంబునందు
 ధాతుజభేదకంబులకు
 అభిజ్ఞాంజనగు
 బహువ్రీహినుపమానంబుమీద మేను
 నకు స్త్రీత్వంబున బోడియగు
 తుస్సజ్జులువిలువకుంబుం స్వంబునందగు
 వాయికి సంతిమాక్షరలోపంబును సా
 స్వంబుం గొండాకచోనగు
 విశేషణమాసంబుం గలదు
 పెక్కు సంతృప్తాం భజబ్జములు స్వని
 భక్తివికారంబులతోడంగూడి విచ్చ
 లవిడి నొండాంటిలో సమసించు
 జననామంబులకు రాజాదులురా నత్వం
 నాత్వం చిత్వంబును గానంబడియెడు

గ్రామ మానుష చిరుదశబ్దంబులకు సా
 స్మృతంబుతో సమాసంబగు
 అంతాది సంఖ్యా కరిమాణార్థాదుల
 మీద వీక్షయం చేసి యగు
 అవాంతర కథాస్థానవిశ్రాంతి యాశ్వా
 సంబునాఁబడు
 ఆశ్వాసాద్యంతంబుల మంగళం బొన
 ర్పనలయు
 అయ్యది సంబుధ్యంతంబులతోనేని దు
 జాతంబులతోనేని వ్యవస్థితంబుల
 తోనేనిం గూర్పవలయునందు. అ
 య్యది యొచ్చిగిక్తింగూడిన విశేష
 ణంబులతోఁ దుదవిశేష్యంబుతోఁ
 బ్రయోగించునది. అశరీరంబీయది.
 అంతంబున సంబుధితోడగ్రంథాదిని
 యభేచ్ఛుం బశరీరంబు చెల్లదు
 గానబంధంబునందు ప్రాస్వంబునకు దీ
 యస్మత్తియగు
 ప్రాసపూర్వంబునకుం దగదు
 దీప్తంబునకుప్రాస్వస్మతిదోషంబాదు
 ఏవాగకాదు లవ్యయంబులు
 క్రియాదు ల్లిండుం బ్రకారార్థంబులు
 ఉపమానంబు దీనితో సమసించు
 ధాతుజభేదకంబులు కర్తతోడం బోలె
 గారకంబులతో (నూత్రమిదం ప్ర
 త్యాభేయమ్)
 ఉత్వంబునకత్వంబువ్యతిరేకంబునందగు
 * * *

క్రియాపరిచ్ఛేదము.

ఆగామికర్తానుబంధ తుమాద్యర్థంబుల
 ద్రుతంబునగు
 భూతంబునం దిత్వంబగు
 తిష్ఠనకు నెత్వంబునగు (ప్రథమైకవచ
 నం బెత్వంబగు)
 ధర్మంబునందు డిడు తల్లోపంబులగు
 ఎత్వంబు డిడులురానగు
 దువర్ణంబురా నొండె
 అవ్వర్ణకంబు మీఁదిదానియుత్వంబున
 కత్వంబు నిత్వంబునగు
 ఉభయార్థంబునందు
 వ్రలోపంబునం గలుగదు
 ద్విలఘుప్రస కీర్తించెనగు
 ఎత్వంబున కిడాగమంబున వలయు
 ఇంచుక్కురాఁ జూపఁజేడు
 లఘ్వేకాక్షరపూర్వంబునకు
 అయతంబునకుం గలుగదు
 ఏకత్వబహుత్వంబుల పురులు మధ్య
 మంబునకగు
 వ్యతిరేకంబునంబోలెఁ దుమర్థంబునం
 దగు
 తుమర్థకంబునకు స్రుతంబునగు
 ఎత్వంబురా నగు నెత్వంబునకు ద్విర్థం
 బగు
 అగుకవహలున కెత్వంబురా ద్విత్వం
 బగు (అయెను, అయ్యెను)
 దానియాకు ద్విత్వం బొండెనగు
 నుములు త్తమంబునకు

దుష్ట్రులు ప్రథమంబునకు
 అమహత్వంబున దుష్ట్రులగు
 నర్తమానంబున దివి యగు
 భూతతత్త్వంబుల బహువచనంబున కే
 కవచనంబగు
 ప్రార్థనాదుల మధ్యమంబునకు ముడుజ్జు
 లగు
 కునర్ణకంబు వాని ముందు వ్యతిరేకంబు
 నందగు
 దీనిపై ముడుజ్జులకు పురులు ఎదాద్యను
 ప్రయోగంబున నగునందు
 తవర్ణకం బాశీస్సులం దిజ్జునకగు
 ఎకవర్ణకం బొండె
 కేవలధర్మంబు గలదు
 దానిమీఁదఁ గాత కాపుత కాక లను
 ప్రయుక్తంబులగు
 ఎకత వర్ణకంబుల స్రుతం బచ్చురామ
 కారంబగు
 విధియందు తత్త్వప్రతిమైక వచనంబు
 ను మీఁద నదిశక్తింబును వైభాషి
 కంబగు
 తానుపద బు క్తిర్నివాదియగుచో నం
 తట నొండెనగు
 మధ్యమముడుజ్జులురా ప్రాప్త మగు
 తలోపంబునం గలుగదు
 కృతప్రాప్తంబుమీఁది మువర్ణకంబున
 కు ద్విత్వంబగు

సర్వమవర్ణకంబుఁ దాదివర్ణకంబు రా
లోపించు

ధన్యంబున దువర్ణకం భాఖ్యాతంబు రా
నగు

పోవు ప్రవర్ణంబు

చుక్కుగా సువర్ణంబు

నేరుచురుచులకు ధర్మవృత్తిరేకంబులఁ

బ్రథమైకత్వంబునం గలుగదు

తివర్ణకంబు భూతంబునం దప్రథమాబు
రానగు

ఆఖ్యాతోత్పంబున కిత్వంబగు

చులోపంబు మీఁద దకారంబు తకా
రంబగు

మధ్యనువివర్ణకంబునకు లోపం బొండె
నగు

ఉత్పంబుపై ప్రవర్ణకంబగు

క్రియాఫలంబుకర్తృగామిగాఁ గొనుధా
తువు నిత్యంబుగా ననుక్రయోగిం
పఁబడు

స్వార్థంబునం గావచ్చిత్తంబు

కొనురా నిత్యంబగు

యోధంబునకు నిత్యంబు

ఇదేత్వంబులురా నగుపోవుల కొనన్రా
లకు యకారంబగు

ఆత్మసేవవార్థక్వాభూతతద్ధర్మంబులందు
యకారంబు సకారంబగు

ఉపోత్తమోత్పంబున కిత్వమంతటనగు

ఇంచుక్కురాబహుళంబు

ఇల్లుక్కున నొక్కలకారంబునకు లోపంబు
మధ్యమముపజ్జులమీఁద నదాదిదీప్తు
లగు

వృత్తిరేక తిజ్జునకుంబ్రార్థనంబున నెత్వా
దులగు

భూతంబున భవత్యర్థం బనుప్రయుక్తం
బగు

స్వార్థంబునం దుమృగంబుమీఁద నె
త్వాద్యంతంబై కదయగు

కర్తంబునం బహుధాతు వనుప్రయుక్తం
బగు

కర్తయందుంబోలెఁ దద్విధులగు

కూలు ప్రభృతులకొండె

కనుప్రభృతులకుంబట్టుంగానఁబడియెడి

ధాత్వాదులకు ధాతువు లనుప్రయుక్తం
బులై యర్థవిశేషంబులం దెలుపు

అనుస్వారాద్వర్ణస్యతప్తః

దోషోన్యతరస్యామ్

చేదగ్గయోగంబున భూతతుల్యం బొం
డెనగు

బిందువుమీఁదనర్థకదకారంబునకు డ
కారంబు బహుళంబు

టకారంబు తీకినిర్వింబు

పోవుప్రభృతులకుం దెంచుధాతు వను
ప్రయుక్తంబగు

అరుగేగుచనుల కాగమంబున

వీనిసువర్ణంబు బడిరా లోపం బొండె
నగు (కొనుబడి)

దువర్ణంబునకు నిత్యంబు

ఉత్తమిఁదిదానికి దకారంబగు
న్యార్థంబునం దుమర్థంబుతోఁ జేయు
క్రియ వాడంబడు
చను ప్రభృతులకు నిత్యంబు
లాఠికంటె యుష్కర్థకార్యంబు బలీ
యంబు

దానికంటె నస్తద్ధర్మకార్యంబు
లాఠికంటె మహాత్మ్యార్థంబు బలీయం
బంపు
* * *

తదృశవలక్షణము.

ఆకాశాదుల మధ్యగంబుకు స్రావ్య
బగు
ఏకాంతాదుల బిందువునకు లోపంబగు
దాంత్యాదులఖండంబగు
... ..
సతియుఁ దాను వెలుఁగు శతమఖంబును
బోలె- ఆ. ర ప. 2గి
సులభ మయ్యె నీ కిహపరశోభనములు
ఆ. ర ప. 2గి
పురమునక కాదు నాదగుసిరి
చక్రనిమాటలు
ప్రేలపిండిప్రభృతులములోపంబు
క్షర్ణకర్తాశ్చేభ్యోసద్యత్
నాకునుతుండు పుట్టె, అతనికి యదుం
డు పుట్టె నిత్యాకా వంచమార్గ
వర్షి
ఉకారంబునకు పువ గ్లకంబగు- విష్ణువు
గ్రూవు
ఒరంట గుడశేదంబు
“ఊలలఁ బరఁగింపంగాఁ
గేలుంగవ వడిగల్పి కృతహస్తంజై

క్రాలుకతంబున జిహ్వంబు
పోలుంగ వృడియనంగ భుజగళయానా
చ్చిల్లాది యగుటంజేసి కవశక్లాతంబ
గు నత్వంబునకు లోపం బని యె
ఱుగునది
లాగమవిధానంబున బహువచన గ్రహ
ణ బుచేసి న్యాగచుస్థలంబునగ దేక
వచనంబునది వారింపవలయు
దుమంతంబునకు
ఏకవచనంబగుటాహ్వరానిగాగమంబగు
సమంబునకు బహుళంబు
ఉత్తమైకవచనంబును భూతతత్త్వప్రథ
మైక వచనంబులు స్త్రుతంబులు
నిత్యవిగాగమంబు నివర్ణంబునకు వికా
రంబు లేదు
... బు మిఁదిగ్రతంబునకు స్వత్వం
బు లేదు
టవ గ్లంబు కొఱకుకంటెలురా లోపిం
చునొండె.
* * *

ప ద్యాంధ్రవ్యాకరణము.

—1 పరవస్తు చిన్నయసూరి —

ఉ. శ్రీమహిముఖ్యదివ్యమహిషీనయనోత్పలచారుదీధితి
స్తోమ మనారతం బగుచుఁ జొప్పనఁ బయ్యట నాఁగ మేచక
శ్రీమెయిఁ దోఁప నొప్పలరు శేషధరాగ్ర నికేతనుండు థ
క్తామరపాదపోత్రమ ముదారఫల ప్రతిపాదిగావుతఁ.

గీ. ఆద్యభాషకు నేఁబది యక్షరములు, ప్రకృతికవి పది కొఱవడి వఱలునిండు
ముప్పదాఱగునవియన్యములునుశబ్ద, యోగవశమునఁబిఱుసొచ్చునుదధిశయన

గీ. ఆమలుపదాఱు స్వరములు కాదికములు
ముప్పదియునాల్గు వ్యంజనంబు లనఁదనరు
బిందువు విసర్జనీయంబు వెలయు వ్యంజ
నములు పన నాద్యభాషఁ బన్నగనశేశ.

క. ఋముఖములు నాల్గు వక్రత, మములు జఙ్గళమాక్షరములు మానిన నవశి
ష్టములగు నలుపదివర్ణము, లమరు ద్వితీయప్రకృతికి నగధరనిలయా.

గీ. అత్వ మాత్వ మిత్వం బీత్వ ముత్వ మూత్వ
మైత్వ మేత్వ మొత్వం బోత్వ మైత్వ మాత్వ
మర్థపూర్ణబిందువు లచ్చు లయ్యె వికృతి
కంజనాహార్యమందిర కంజనాథ.

గీ. అమరుఁ దెనుఁగునకును వ్యంజనములు కగచ
జయగుటడణతదనపబమయరలవస
హళము లిరువదిరెండు మంగాంగనాహృ
దంబురుహమిత్ర జలదవిడంబగాత్ర.

గీ. తక్కుఁగలయట్టివర్ణము ల్తత్సమాన్య, దేశజగ్రామ్యశబ్దయుక్తినిఁ బొసంగుఁ
గాన నలుదెఱఁ గగు భాష గానవచ్చు, నక్షరములెల్ల నేఁబడే నబ్జనాథ.

క. ఋముఖచతుష్టయము విసర్గమును జఙ్గళకారములను గణుకెంపఁగఁ ద
త్సమభాషయంద కనఁబడుఁ, గమలాహితమిత్రనయన కమలాకమనా.

గీ. హ్రస్వవక్రము ల్దంత్యచజాక్షరములు, ఖండబిందువు సాంస్కృతికములుగావు
తత్సమముల నొకానొక తావునందు, దంత్యచజ లర్థబిందువు దనరు శౌరి.

క. అమరు ననుస్వారము సిద్ధము సాధ్యము పనఁగ నిరువిధంబులచే సి
ద్ధము నానగు సహజము సాధ్యము నా లాక్షణిక మంజనాద్రినిశాంతా,

- గీ. అట్టిబిందువు లొక్కఁ డొక్కఁ డర్థ మనఁగఁ
బూర్ణ మన రెండుదెఱఁగులఁ బాలుచునంపు
వర్ణములఁ దొలిమూఁడవవర్ణములకు
దాపటన బొట్టు వికృతిని దనరు శౌరి. ౧౧
- గీ. సిద్ధసాధ్యవిభేదసంసిద్ధములగు, నర్థబిందులు నుశితొలిప్రాస్వమునకుఁ
గలుగ వొక్కఁడ మునునై యి పోలే సేనేని, నెలయు నందర్థబిందువు నీలవర్ణ .
- గీ. అట యచు కిలార్థశబ్దబుంబునం దిఁకనిఁగ, నను నిశేపరార్థములగు నట్టిపదము
లందుఁ దొఁ కుఱుచకుమీఁద నర్థబిందు, వార్యసమ్మత మంపు దేవాదిదేవ.
- గీ. ప్రాస్వమునకుఁ బరంబగుఁ బ్రిఖండ, మునకుఁబూర్ణంబునగు నీర్థమునకుమీఁదఁ
గలుగునేనియూచిందువుఖండమయని, యెఱుఁగఁదగునంజనాభూమిభృన్ని శాంత.
- క. పరికింతు రార్యు లిరువగ, యరలవవర్ణములు లఘువు లలఘువులును నా
దొరకొను లాఁతులు పెఱవ్యాకరణంబుల నిందు రేఫ య్రాలు నిరువగఁ.
- గీ. యశ్చుతియకారమును బ్రసమాంతమునకుఁ
బయిపకారమునకు వచ్చు వత్వము నిట
లఘువు లంపు మనీషులు లాఁతి యవల
లలఘువు లటంపు శేషజైలాసినాన. ౧౬
- గీ. రలడలకు బహువచనపరంబులకును, నచ్చెఱుఱవర్ణ మలఘువు పరములఘువు
రాక్షసేంద్రు తత్త్వతీనరయవలయు, నయినఁ గొండాక దెలిపెద నబనాథ.
- గీ. ప్రసమభాషను గ్రాకృతిభాషయందు, శకట రేఫంబు లేమిఁదత్సమములందుఁ
దద్భవములందు నెంచునుదగ్గిఁ జవర్ణ, మిరవుకొనదం, బుధులహిధరనిశాంత.
- గీ. కొఱకువర్ణక మొకఁడు దిగ్భ్రంశ వఱలు, ప్రకృతివికృతిసాధారణవర్ణకముల
నెనఁగునట్టి రవర్ణంబులెల్ల, లఘువు, లంక విబుధులు మంఘామనోద్భూత.
- గీ. సంఖ్యఁదెలుపునట్టి శబ్దంబులకు మహా, ద్భమందువచ్చునట్టి ప్రత్య
యములరాలు లఘువు లగు నిద్రి జనుశబ్ద, మందురేఫ దిక్త నహిధరేశ.
- గీ. క్రియలతుడలనున్నదిరువర్ణకంబులు, వారు వీరు మీరు తారునాను
గాఁ గలట్టినుడులఁ గలుగురేఫంబులు, లఘువు లిందిరాకళత్ర శౌరి. ౨౨
- గీ. ఆరగాగమస్తదారార్థపరతమ, తద్వర్థకాదివర్ణ కాన్వితములు
యుష్మదర్థమగుచు నొప్పు రువర్ణంబు, పరఁగు లఘువు లగుచు ధరనిశాంత.
- గీ. ధాతుశబ్దములకుఁ దనరునాదేశంబు, లందు రాలు లఘువు లంపు బుధులు
ఫలినశి క్రియాధభాజితా నాదేశ, ములను లఘువుగాదు జలజనేత్ర. ౨౩

- గీ. కాటు కొడుకు తికం బనఁగాఁదనర్పు,వర్ణ కములందు గుఱిచినా వఱలుదాన
నందఱిందఱెందఱుకొందఱందొఱనఁగఁ, గానుకుడుననియలఘుప్రసంజనేత్ర.
- క. ఆదిగతయవర్ణముభూ,తాదిద్యోతియగు నట్టియత్వంబును నిం
దేదంతము గొందఱు బుఘ,లాదియకారంబు గలుగ దంపు రమేశా. ౨౧
- గీ. బృహతిడోలావిభూషణాభిఖ్యల దుఁగలుగుమధ్యయత్వంబు దక్షిణంబు నెందు
గలుగ నేరదు మధ్యయకారమువకు, నాదివక్రంబు శేషధరాధివాస. ౨౨
- గీ. ఉత్పయ్యుక్త మోత్పయ్యుక్తంబు నుడితొలి,వత్పమునకుఁ గానఁబడవు వోఘ
ముఖ్యశబ్దములను బాలుదుఁ గొన్నింటఁద, తస్మములందు శేషధరనివాస.
- గీ. అచ్చుహిఁదనున్న యచ్చుయశ్చుతియగు, నద్విలఘుయకారమృంబును
లఘులఘుప్రలయిన లాఁతులు వైధర్మ్య మొ ద వెపును పహింద శౌరి.
- క. ద్వివిధము లగు శేషములకుఁ,దవులు మిగుల దోషమగుటఁ దలఁచక యెవ్వం
డువదించుఁ గలియ నట్టిఁడ,భుని గుప్తవియాస్ర బుఘలు భూభృన్నిలయా.
- గీ. స్త్రాతిపదికంబునానుఁబు పత్యయంబు,వర్ణకంబుధాతువు క యస్విరములెల్లఁ
గ్రాణములు పదపడి యే పవర్తిమైచ్చు,వక్రతమునానగుర హస్తానాధ.
- గీ. అత్వ మాత్వ ముత్వం బూత్వ మొత్వ మోత్వ
మాత్వ మెనసినచఱలు దంత్యములు వెఱలు
శాలుజము లగుఁ దొలియచ్చు దాహ్లానంగ
బహుళిముగఁ బూర్వస్పృశింబు వడయుశౌరి. 3౧
- గీ. అగు ననుకార వింకపు వ్యంజనంబు,లన్నిస్థానలు కచటపాక్షరంబు
లాఱుపరుషము లజడద గాక్షిరంబు, లాఱు సరళంబు ల నాహార్యశేష.
- గీ. వెలయు స్థిరములనఁగ కింతి లివ్వరినాన్క,నాన్లమువకుఁ త మాఖ్యయొప్పుఁ
బడయు బుత్వ 'మిటరిపత్వము' పాపది,కిమిలపహుళిముగ చుగా మశౌరి.
- క. గలలగములోలివానపం,జలఁ జ ప్పకు హనలు సూర్యసంక నంబుల్
నలనగసలధరతలు భా,శిలు నింక్రాఖ్యంబు లగుమ క్షితిభృన్నిలయా.
- క. ద్విలఘుముఖవర్ణ పదక,ములు గముబాక్షరచతుష్టములు చంద్రాఖ్య
బులు మగము క్రిఁగా నగుఁ,గలశేషయోరాశికన్యకాహృదయేశా. 3౨
- గీ. పాదమందు మొదలివర్ణంబు వలియయ్యె,నవలిన్దాయి స్థాప మనఁగ నొప్పుఁ
గ్రాస మ్మొఁదన్ని పాదంబులను వలి,వ్యస్వపాదనియతి వఱలుశౌరి. 3౩
- క. వలియోగ్యస్థానంబుల, వలిమిత్రము లునుపఁజెల్లుఁ గ్రాసస్థానం
బుల మూఁటనొకఁడు నొక్కట, నిలుపం దగుఁ దత్సఖంబు నీరదవర్ణా. 3౪

క. అత్వము వృద్ధియు మిత్రము, లుత్వయుగళ మొత్వ మోత్వ మొందు సఖత్వం
బత్వ మవశిష్టములు మిత్రత్వము వాదించు శేషధరవరనిలయా. 3౮

గీ. హయలు సత్వవద్భావంబు నందు నెపుడు
దమ్యతవ్యంజనములు ఋత్వంబుఁ గూడు
వ్యంజనములు ససత్వవద్భావమొందు
వలసినప్పుడు వశివిధి వాఙ్విశయన. 3౯

గీ. వక్రమునకు నకారంబుపరముగాఁగఁ, బూర్వపరముల నాదేశముగ నెసంగు
వక్రమునకు నత్వము మిత్ర భావమందు, నబ్జవిధగాత్ర దురితతమోజ్జమిత్ర.

గీ. అత్వమున కేచ్చు షరముగా నంతమునకు, నాదికిని నెలకొనియెడునట్టి వృద్ధి
వక్రవద్భావమును వికల్పంబుగాఁగఁ, గాంచునంజనాహార్య నికాయశౌరి.

గీ. నిమద యుక్తపరము నెఱుసున్నగలది వి, సర్జనీయయుతము స్వరము శేని
హల్లుకంఁ బఁబూర్వమందున్నయదియును, గురువులాఁతిలఘువుపరమపురుష.

గీ. వికృతిపదచరమాగ్లంబుద్విత్వయుక్త, వర్ణముకతంబునను గురుత్వంబుగాంచు
నద్రుచువీద్రుచునా మొదలగునట్టిశబ్దములగురుత్వ మాదికి లేదుజలజనయన.

గీ. గణముగాఁగ మూఁడచ్చులు గలుగునట్టి
యక్షరపూహమందు రయ్యది మయరస
తజధనాహ్వయంబుల సప్లధావిభక్త
మగుచు నొప్పారునం ప్రజనాద్రిగేహ. ౪౪

గీ. అవ్యయములు సుప్తిజంతముల్ త్వతుము, న్నంతములునుగలుగ వవికృతంబు
లనుకరణమునందు నగును వాక్యంబును, బరమపురుష వృషభధరనివాస.

గీ. అనుకరణవిహీనమయ్యునసంకీర్ణ, వాక్యమిందుఁ గూర్పవచ్చునంస్తు
కొందఱార్చ్యుల్లు గూర్పసొ నవికృతి, షదము సత్ప్రయుక్తివలనశౌరి. ౪౬

క. వలసినచోఁ గడస్త్రుతములు, దలసూపనిషదములెల్లఁ దగుఁ గళలన లాఁ
తులు దనరు ద్రుత ప్రకృతిక, ములునా మంగామనోజ్ఞపూషసువేషా. ౪౭

సీ. బహువచనక్రియాషదములు మధ్యమపురుషక్రియాషదములును జూది
వర్ణకాంతక్రియాషదములు యొప్పవస్థీవిభక్తియుఁ బ్రథమావిభక్తి
కర్తృపవచనీయకంబులు కయిపట్టి యనుభక్తులు కించిదర్థకములు
సంతాపచిత్త, ష శంసాయదాతదాక వ్యర్థధునార్థప్రకాశకములు
కిలకిమేవతూష్టిక్వార్థములు మొదలగు, నట్టిశబ్దంబులెల్లఁ గళాహ్వయంబు
లన్యములుద్రుత ప్రకృతులటంస్తుబుధులు, విమలకరుణారసావేశవేంకటేశ. ౪౮

అపూర్ణము.

